

ΤΡΙΩΔΙΟΝ.

ΤΗ Α' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΑΠΡΙΛΙΟΥ

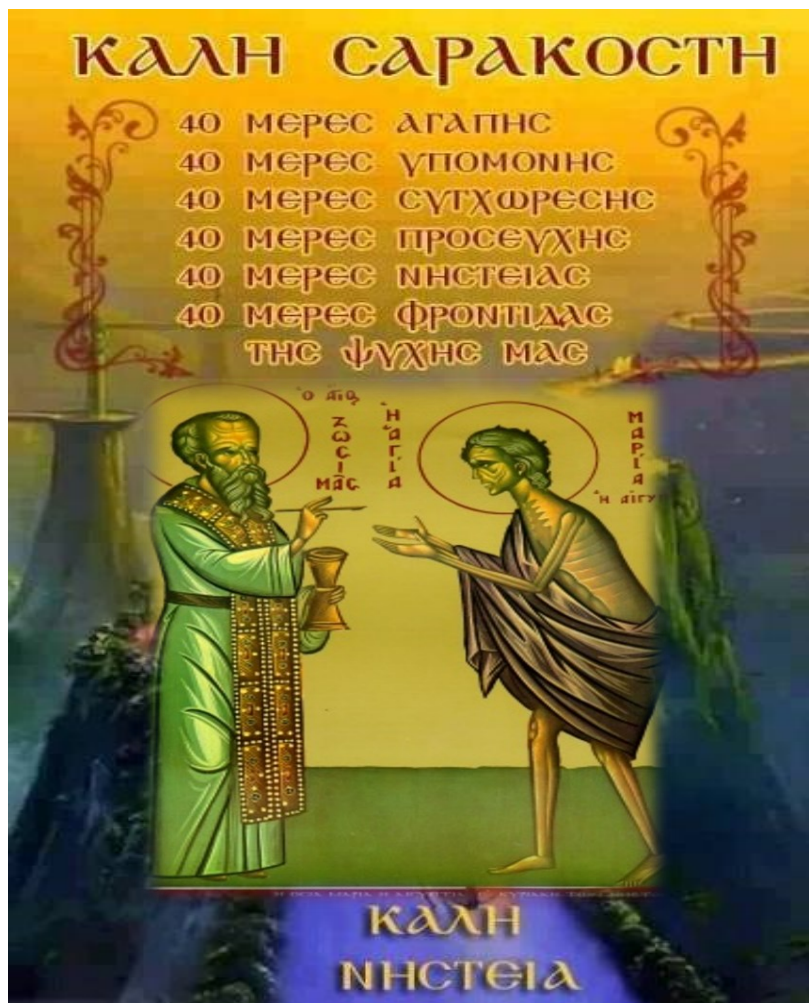
2024.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ Γ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΝΗΣΤΕΙΩΝ. Έτος β'.

Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν

Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας.

Πηγή με τον βίον των Αγίων της ημέρας:
<https://www.synaxarion.gr/gr/m/4/d/1/sxsaintlist.aspx>

ΟΡΘΟΡΟΣ.

Εύλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν,
καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Δόξα σοι ὁ Θεός, δόξα σοι.

Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ
Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας, ὁ Πανταχοῦ
Παρὼν καὶ τὰ Πάντα Πληρῶν, ὁ
Θησαυρὸς τῶν Ἀγαθῶν καὶ Ζωῆς
Χορηγός, ἐλθέ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ
καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ
σῶσον, Ἀγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀμήν.

Τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. **(ἐκ γ')**.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.
Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,

ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, (ἐκ γ').

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

**Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ**

βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Αμήν.

Τροπάρια.

**Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας
τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων
δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ
τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.**

Δόξα ...

**Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῆ
ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτεία, τοὺς
οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός,
εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς
πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν
αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν
συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον
εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.**

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

**Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε,
μὴ παρίδης, ἀγαθή, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν,
πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον
ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῶζε οὖς
ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει
αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες
τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.**

**Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα
ἐλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ
ἐλέησον.**

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.**

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ
ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.**

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου
ἡμῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν
ἀδελφότητος.

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.**

Ἵτι ἐλεήμων καὶ φιλόφρων Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

**Δόξα τῇ ἀγία καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ
ζωοποιῶ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε,
νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.**

Ἄμην.

- ❖ **Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῶ, καὶ ἐπὶ γῆς
εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία (ἐκ γ').**
- ❖ **Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ
στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου (ἐκ
β').**

Ψαλμὸς 3.

- ❖ **Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ
θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ'
ἐμέ·**
- ❖ πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· οὐκ
ἔστι σωτηρία αὐτῶ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.
(διάψαλμα).
- ❖ σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ,
δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.
- ❖ φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα,
καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.
(διάψαλμα).
- ❖ ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα·
ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.
- ❖ οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων
λαοῦ τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.
- ❖ ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός
μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντα τοὺς
ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας
ἀμαρτωλῶν συνέτριψας.

❖ τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν.

❖ Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα· ἐξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Ψαλμὸς 37.

- ❖ Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.
- ❖ ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμέ τὴν χειρὰ σου·
- ❖ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου, οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἀμαρτιῶν μου.
- ❖ ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.
- ❖ προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου·
- ❖ ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.
- ❖ ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου·
- ❖ ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

- ❖ Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.
- ❖ ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.
- ❖ οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν·
 - ❖ καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.
- ❖ ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ·
 - ❖ καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.
 - ❖ ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰκακούση, Κύριε ὁ Θεός μου.
 - ❖ ὅτι εἶπον· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορῶρήμονησαν.
 - ❖ ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἔστι διαπαντός.
 - ❖ ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου.

- ❖ οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ
κεκραταίωvται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ
ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως·
- ❖ οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ
ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλον με, ἐπεὶ κατεδίωκον
ἀγαθωσύνην.
- ❖ μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε· ὁ Θεός
μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ·
- ❖ πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε
τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

- ❖ μὴ ἐγκαταλίπης με Κύριε ὁ Θεός
μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ·
- ❖ πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου Κύριε
τῆς σωτηρίας μου.

Ψαλμὸς 62.

- ❖ Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ
ὀρθρίζω·
- ❖ ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς
σοι ἡ σὰρξ μου ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ
καὶ ἀνύδρῳ.
- ❖ οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὤφθην σοι τοῦ
ιδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.
- ❖ ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ
ζωάς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.
- ❖ οὕτως εὐλογῆσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου
καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῶ τὰς χεῖράς
μου.
- ❖ ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος
ἐμπλησθεῖη ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη
ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

- ❖ εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ·
- ❖ ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.
- ❖ ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.
- ❖ αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς· παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ρομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.
- ❖ ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

- ❖ ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι,
- ❖ ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...
 Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα,
 Δόξα σοι ὁ Θεὸς (ἐκ γ').
 Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ').
 Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Ψαλμὸς 87.

- ❖ **Κύριε** ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου·
- ❖ εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.
- ❖ ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ ἄδῃ ἤγγισε·
 - ❖ προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος,
 - ❖ ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.
 - ❖ ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.
 - ❖ ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμὸς σου, καὶ πάντα τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ. (διάψαλμα).
 - ❖ ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς,
 - ❖ παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην. οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας·
 - ❖ ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου·
 - ❖ μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἱατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονται σοι;

- ❖ μὴ διηγῆσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;
 - ❖ μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμασιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλελησμένη;
 - ❖ κάγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρῶτῃ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.
 - ❖ ἵνατί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;
 - ❖ πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.
 - ❖ ἐπ' ἐμέ διῆλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραζάν με,
 - ❖ ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.
 - ❖ ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.
- Καὶ πάλιν.**
- ❖ Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου
 - ❖ εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου
- Ψαλμὸς 102.**
- ❖ Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον καί, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ·

- ❖ εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ·
 - ❖ τὸν εὐιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου·
 - ❖ τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς·
 - ❖ τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἄετοῦ ἢ νεότης σου.
 - ❖ ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.
 - ❖ ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.
 - ❖ οἰκτίρων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος·
- ❖ οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ·
- ❖ οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν,
- ❖ ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν·
- ❖ καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

- ❖ καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς,
ὥκτειρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους
αὐτόν, ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν,
ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.
- ❖ ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι
αὐτοῦ· ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως
ἐξανθήσει·
- ❖ ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ
ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν
τόπον αὐτοῦ.
- ❖ τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ
αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς
φοβουμένους αὐτόν,
- ❖ καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς
υἱῶν τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην
αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν
αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.
- ❖ Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοιμάσε τὸν
θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ
πάντων δεσπόζει.
- ❖ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ
ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ ποιοῦντες
τὸν λόγον αὐτοῦ τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς
τῶν λόγων αὐτοῦ.
- ❖ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ
δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ
ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ·
- ❖ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα
αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας
αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

- ❖ ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς 142.

- ❖ **Κύριε**, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου·
- ❖ καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.
- ❖ ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου,
- ❖ ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος· καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.
 - ❖ ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.
- ❖ διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι. (διάψαλμα).
 - ❖ ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου·
 - ❖ μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.
 - ❖ ἀκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα·
 - ❖ γνῶρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου·

- ❖ ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, ὅτι πρὸς σὲ κατέφυγον. δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου·
 - ❖ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῆ εὐθεία. ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με,
 - ❖ ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου
 - ❖ καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.
- Καὶ πάλιν.**
- ❖ εἰσάκουσόν μου Κύριε ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου **(ἐκ β')**.
 - ❖ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῆ εὐθεία.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Δόξα σοι ὁ Θεός **(ἐκ γ').**

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ διάκονος:

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ
σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν
ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς
τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου,
καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας,
καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ
ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ πατρός καὶ
Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (**.....**), τοῦ
τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ
διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ
τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν
Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας
ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν
καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς πόλεως (**Μονῆς,**
Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ
χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν
αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ εὐκρασίας ἀέρων,
εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ
καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ πλεόντων,
ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων,
καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς
σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ
πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ
ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ
χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου,
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων
τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς
καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ, Κύριε.

**Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
προσκύνησις,**

τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Στίχ, α'. Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά
μου πρὸς σέ, ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ
προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Στίχ, β'. Δικαιοσύνην μάθετε, οἱ
ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Στίχ, γ'. Ζῆλος λήψεται λαὸν
ἀπαίδευτον, καὶ νῦν πῦρ τοὺς
ὑπεναντίους ἔδεται.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Στίχ, δ'. Πρόσθες αὐτοῖς κακά, Κύριε,
πρόσθες αὐτοῖς κακά, τοῖς ἐνδόξοις τῆς
γῆς.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

ΥΜΝΟΣ ΤΡΙΑΔΙΚΟΣ, ΗΧΟΣ Β'

Τὰς ἄνω δυνάμεις μιμούμενοι οἱ ἐπὶ γῆς,
ἐπινίκιον ὕμνον προσφέρομέν σοι Ἀγαθέ,
Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός ημῶν,
**προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων, σῶσον
ἡμᾶς.**

Δόξα ...

**Ἄκτισε φύσις, ἡ τῶν ὄλων δημιουργὸς τὰ
χείλη ἡμῶν ἀνοιξον, ὅπως ἀναγγέλλωμεν**

τὴν αἴνεσίν σου βοῶντες Ἅγιος, Ἅγιος,
Ἅγιος εἶ ὁ Θεός ημῶν, **πρεσβείαις τοῦ
ιεράρχου, σῶσον ἡμᾶς.**

Καὶ νῦν ...

Τῆς κλίνης καὶ τοῦ ὕπνου, ἐξεγείρας με
Κύριε, τὸν νοῦν μου φώτισον, καὶ τὴν
καρδίαν καὶ τὰ χεῖλη μου ἄνοιξον, εἰς τὸ
ὑμνεῖν σε, Ἁγία Τριάς, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος
εἶ ὁ Θεός ημῶν, **διὰ τῆς Θεοτόκου
ἐλέησον ἡμᾶς.**

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Ἔτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ
βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ
Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ.**Μετὰ τὴν Α' Στιχολογίαν Καθίσματα Κατανυκτικὰ Ἦχος β'.**

Ὡς κύματα θαλάσσης, ἐπ' ἐμὲ ἐπανεστήσαν αἱ ἀνομίαι μου, ὡς σκάφος ἐν πελάγει, ἐγὼ μόνος χειμάζομαι, ὑπὸ πταισμάτων πολλῶν, ἀλλ' εἰς εὖδιον λιμένα, ὁδήγησόν με Κύριε τῆ μετανοία, καὶ σῶσόν με.

Στίχ. Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με μηδὲ τῆ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ἐγὼ ὑπάρχω τὸ δένδρον τὸ ἄκαρπον Κύριε, κατανύξεως καρπὸν, μὴ φέρων τὸ σύνολον, καὶ τὴν ἐκκοπὴν πτοοῦμαι, καὶ τὸ πῦρ ἐκεῖνο δειλιῶ τὸ ἀκοίμητον· διό σε ἱκετεύω, πρὸ ἐκείνης τῆς ἀνάγκης, ἐπίστρεψον, καὶ σῶσόν με.

Δόξα ... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον Αὐτόμελον.

Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα πηγή, συμπαθείας ἀξίωσον ἡμᾶς πανύμνητε Θεοτόκε, βλέψον εἰς λαὸν τὸν ἀμαρτήσαντα, δεῖξον ὡς ἀεὶ τὴν δυναστείαν σου· εἰς σὲ γὰρ ἐλπίζοντες, τὸ Χαῖρε βοῶμέν σοι· ὡς ποτὲ ὁ Γαβριήλ, ὁ τῶν Ἀσωμάτων Ἀρχιστράτηγος.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα, Τριωδίου Ἦχος πλ. δ' Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

**Τῆς ἐγκρατείας τῷ πυρὶ φλέξωμεν
πάντες, τὰς φρυγανώδεις τῶν παθῶν
ἐπαναστάσεις, καὶ τὴν φλόγα ἐκείνην τὴν
μὴ σβεννυμένην, δακρύων νῦν
κατασβέσωμεν ὀχετοῖς, βοῶντες τῷ
κρῖναι μέλλοντι πᾶσαν τὴν γῆν. Σῶτερ
εὐσπλαγχνε Κύριε, ἀκατακρίτους ἡμᾶς,
συντήρησον, διδοὺς ἡμῖν, τῶν
πταισμάτων τὴν συγχώρησιν.**

Θεοτοκίον.

**Θεοχαρίτωτε Ἄγνη εὐλογημένη, τὸν διὰ
σπλάγχνα οἰκτιρμῶν ἐκ σοῦ τεχθέντα,
σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι, καὶ τοῖς
Ἀρχαγγέλοις, καὶ πᾶσι τοῖς Ἄσωμάτοις
ὑπὲρ ἡμῶν, δυσώπει ἀκαταπαύστως
δοῦναι ἡμῖν, πρὸ τοῦ τέλους συγχώρησιν,
καὶ ἰλασμόν ἀμαρτιῶν, καὶ βίου
ἐπανόρθωσιν, ὅπως εὐρωμεν ἔλεος.**

**Μετὰ τὴν γ' Στιχολογίαν, Κάθισμα,
Τριωδίου Ἦχος πλ. δ' Τὸ προσταχθέν.**

**Τριάς ἁγία καὶ σεπτὴ τοὺς τὴν Νηστείαν,
ἐν ἑβδομάδεσι τρισὶ διανύοντας,
διαφύλαξον σώους καὶ ἀκατακρίτους,
ἀξίως διευδρομῆσαι πρὸς τὸ ἐξῆς, καὶ
πάσας τὰς ἐντολάς σου διατελεῖν, ἵνα
οὕτω προφθάσωμεν, ἀκατακρίτως ἰδεῖν,
τὴν ἔνδοξον Ἀνάστασιν, ὕμνον αἶνον
προσάγοντες.**

Θεοτοκίον.

Ἡ προστασία τῶν πιστῶν Θεοκυῆτορ,
 τῶν θλιβομένων ἢ χαρὰ καὶ τῶν πεν-
 θούντων, ἢ μεγίστη παράκλησις, τὸν ἐκ
 τῆς γαστρὸς σου, Παρθένε τῆς παναγίας
 ὑπερφυῶς, τεχθέντα ἀδιαλείπτως ὑπὲρ
 ἡμῶν, σὺν Ἀγγέλοις καὶ ἄρχουσι,
 δυσώπει ρύσασθαι ἡμᾶς, **ἐν ὥρᾳ τῆς**
ἐτάσεως, τῆς δεινῆς κατακρίσεως.

Ψαλμὸς 50.

- Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα
 ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρ-
 μῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.
- ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς
 ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου
 καθάρισόν με.
- ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω,
 καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ δια-
 παντός.
- σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν
 ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιω-
 θῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ
 κρίνεσθαί σε.
- ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην,
 καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ
 μου.
- ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ
 ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου
 ἐδήλωσάς μοι.

- ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
- ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.
- ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.
- καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.
- μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.
- ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.
- διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
- ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
- Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.
- ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν' ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.
- θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

- ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ·
 - τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα·
 - τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου ...
Κύριε, ἐλέησον (ιβ').
Ἐλέει, καὶ οἰκτιρμοῖς ...

ΩΔΗ ΠΡΩΤΗ

(Εξόδου κεφ. ιε')

Ἄρδην βυθίσας Φαραώ, Μωσῆς λέγει

**Τὼ Κυρίῳ ἄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ
δεδώξασται.**

1 Ἄσωμεν τὼ Κυρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδώξασται ἵππον καὶ ἀναβάτην ἔρριψεν εἰς θάλασσαν.

2 βοηθός καὶ σκεπαστής ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν οὗτός μου Θεός, καὶ δοξάσω αὐτόν, Θεός τού πατρός μου, καὶ υψώσω αὐτόν.

3 Κύριος συντρίβων πολέμους, Κύριος ὄνομα αὐτῷ.

4 ἄρματα Φαραώ καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ ἔρριψεν εἰς θάλασσαν, ἐπιλέκτους ἀναβάτας τριστάτας κατεπόντισεν ἐν

- ερυθρά θαλάσση,
5 πόντω εκάλυψεν αυτούς, κατέδυσαν
εις βυθόν ωσει λίθος.
- 6 η δεξιά σου, Κύριε, δεδόξασται εν ισχύι
η δεξιά σου χείρ, Κύριε, έθραυσεν
εχθρούς.
- 7 και τώ πλήθει τής δόξης σου
συνέτριψας τούς υπεναντίους
απέστειλας τήν οργήν σου και κατέφαγεν
αυτούς ως καλάμην.
- 8 και διά πνεύματος τού θυμού σου
διέστη τό ύδωρ επάγη ωσει τείχος τά
ύδατα, επάγη τά κύματα εν μέσω τής
θαλάσσης.
- 9 είπεν ο εχθρός, διώξας καταλήψομαι,
μεριώ σκύλα, εμπλήσω ψυχήν μου,
ανελώ τή μαχαίρα μου, κυριεύσει η χείρ
μου.
- 10 απέστειλας τό πνεύμα σου, εκάλυψεν
αυτούς θάλασσα έδυσαν ωσει μόλιβος εν
ύδατι σφοδρώ.
- 11 τίς όμοίός σοι εν θεοίς, Κύριε; τίς
όμοίός σοι, δεδοξασμένος εν αγίοις,
θαυμαστός εν δόξαις, ποιών τέρατα;
- 12 εξέτεινας τήν δεξιάν σου, κατέπιεν
αυτούς γή.
- 13 ωδήγησας τή δικαιοσύνη σου τόν
λαόν σου τούτον, όν ελυτρώσω,
παρεκάλεσας τή ισχύι σου εις κατάλυμα
άγιόν σου.
- 14 ήκουσαν έθνη και ωργίσθησαν ωδίνες

έλαβον κατοικούντας Φυλιστιείμ.
 15 τότε έσπευσαν ηγεμόνες Εδώμ και
 άρχοντες Μωαβιτών, έλαβεν αυτούς
 τρόμος, ετάκησαν πάντες οι κατοικούντες
 Χαναάν.

16 επιπέσοι επ' αυτούς τρόμος και
 φόβος, μεγέθει βραχίονός σου
 απολιθωθήτωσαν, έως άν παρέλθη ο
 λαός σου, Κύριε, έως άν παρέλθη ο λαός
 σου ούτος, όν εκτήσω.

17 εισαγαγών καταφύτευσον αυτούς εις
 όρος κληρονομίας σου, εις έτοιμον
 κατοικητήριόν σου, ό κατηρτίσω, Κύριε,
 αγίασμα, Κύριε, ό ητοίμασαν αι χείρες
 σου.

18 Κύριος βασιλεύων τόν αιώνα και επ'
 αιώνα και έτι.

19 ότι εισήλθεν ίππος Φαραώ σύν
 άρμασι και αναβάταις εις θάλασσαν,
 και επήγαγεν επ' αυτούς Κύριος τό
 ύδωρ τής θαλάσσης οι δέ υιοί Ισραήλ
 επορεύθησαν διά ξηράς εν μέσω τής
 θαλάσσης.

Δόξα... Και νϋν ...

ΩΔΗ ΤΡΙΤΗ.

(Α' Βασιλειών κεφ. β').

Θεόν γεραίρει στείρα τίκτουσα ξένως.

Άγιος εί, Κύριε, και σε υμνει τό πνεύμα

μου.

Κύριος ανέβη εις ουρανοὺς καὶ
εβρόντησεν, αὐτὸς κρινεὶ ἄκρα γῆς
δίκαιος ὢν.

Καὶ δίδωσιν ἰσχύν τοῖς βασιλεύσιν ἡμῶν
καὶ ὑψώσει κέρασ χριστοῦ αὐτοῦ.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

ΩΔΗ ΤΕΤΑΡΤΗ.
(Αββακούμ κεφ. γ').
Τὴν τοῦ Λόγου κένωσιν, Αββακούμ,
φράσον.

Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Κύριος ὁ Θεὸς δύναμις μου καὶ τάξει
τούς πόδας μου εἰς συντέλειαν.

Και ἐπὶ τὰ ὑψηλά ἐπιβιβά με τοῦ
νικήσαί με ἐν τῇ ὁδῇ αὐτοῦ.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

ΩΔΗ ΠΕΜΠΤΗ.
(Ησαΐου κεφ. κς').
Ησαΐου πρόρρησις, εὐχή τό πλέον.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰρήνην δός ἡμῖν.

Αναστήσονται οι νεκροί, και
εγερθήσονται οι εν τοίς μνημείοις, και
ευφρανθήσονται οι εν τή γή.

Η γάρ δρόσος η παρά σου ίαμα αυτοίς
εστιν, η δέ γή τών ασεβών πεσειται.

Βάδιζε, λαός μου, είσελθε εις τό
ταμείόν σου, απόκλεισον τήν θύραν
σου, αποκρύβηθι μικρόν όσον όσον,
έως άν παρέλθη η οργή Κυρίου.

Δόξα... Καί νϋν ...

ΩΔΗ ΕΚΤΗ.

(Ιωνά κεφ. β').

Εκ θηρός εκραύγαζεν Ιωνάς, λέγων.

Ως τόν προφήτην Ιωνάν, σώσον ημάς,
Κύριε.

Φυλασόμενοι μάταια και ψευδή έλεον
αυτών εγκατέλιπον.

Εγώ δέ μετά φωνής αινέσεως και
εξομολογήσεως θύσω σοι όσα ηυξάμην
αποδώσω σοι εις σωτηρίαν μου τώ
Κυρίω.

Δόξα... Καί νϋν ...

ΩΔΗ ΕΒΔΟΜΗ.**(Δανιήλ κεφ. γ').****Αίνος φλόγα σβέννυσι τών τριών νέων.**

**Τών πατέρων καί ημών Θεός, ευλογητός
εί.**

**Ευλογημένος εί ο επί θρόνου δόξης τής
βασιλείας, ο υπερύμνητος καί
υπερυψούμενος εις τούς αιώνας.**

**Ευλογημένος εί εν τώ στερεώματι τού
ουρανού, ο υπερύμνητος καί
υπερυψούμενος εις τούς αιώνας.**

Δόξα... Καί νϋν ...

ΩΔΗ ΟΓΔΩΗ.**(Δανιήλ κεφ. γ') Τόν Δεσπότην****ύμνησον η κτιστών φύσις.**

**Τόν Κύριον υμνείτε τά έργα
καί υπερυψούτε εις πάντας τούς
αιώνας.**

**Ευλογείτε, πάντα τά έργα Κυρίου, τόν
Κύριον υμνείτε καί υπερυψούτε αυτόν
εις τούς αιώνας.**

**Ευλογείτε, άγγελοι Κυρίου, ουρανοί
Κυρίου τόν Κύριον υμνείτε καί
υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.**

Ευλογείτε, ύδατα πάντα τά υπεράνω τών ουρανών, πάσαι αι δυνάμεις Κυρίου τόν Κύριον υμνείτε καί υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.

Ευλογείτε, ήλιος καί σελήνη, άστρα του ουρανού, τόν Κύριον υμνείτε καί υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.

Ευλογείτε, πάς όμβρος καί δρόσος καί πάντα τά πνεύματα, τόν Κύριον υμνείτε καί υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.

Ευλογείτε, πύρ καί καύμα, ψύχος καί καύσων, τόν Κύριον υμνείτε καί υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.

Ευλογείτε, δρόσοι καί νιφετοί, πάγοι καί ψύχος, τόν Κύριον υμνείτε καί υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.

Ευλογείτε, πάχναι καί χιόνες, αστραπαί καί νεφέλαι, τόν Κύριον υμνείτε καί υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.

Ευλογείτε, φώς καί σκότος, νύκτες καί ημέραι, τόν Κύριον υμνείτε καί υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.

Ευλογείτε, γή, όρη καί βουνοί, καί πάντα τά φυόμενα εν αυτή, τόν Κύριον υμνείτε καί υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.

Ευλογείτε, πηγαί, θάλασσα καί ποταμοί, κήτη, καί πάντα τά κινούμενα εν τοίς ύδασι, τόν Κύριον υμνείτε καί υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.

Ευλογείτε, πάντα τά πετεινά του ουρανού, τά θηρία, καί πάντα τά κτήνη,

τόν Κύριον υμνείτε καί υπερυψούτε
αυτόν εις τούς αιώνας.

Ευλογείτε, υιοί τών ανθρώπων,
ευλογείτω Ισραήλ, τόν Κύριον υμνείτε καί
υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.

Ευλογείτε, ιερείς Κυρίου, δούλοι Κυρίου,
τόν Κύριον υμνείτε καί υπερυψούτε
αυτόν εις τούς αιώνας.

Ευλογείτε, πνεύματα καί ψυχαί δικαίων,
όσοι καί ταπεινοί τή καρδία, τόν Κύριον
υμνείτε καί υπερυψούτε αυτόν εις τούς
αιώνας.

Ευλογείτε, Ανανία, Αζαρία, καί Μισαήλ,
τόν Κύριον υμνείτε καί υπερυψούτε
αυτόν εις τούς αιώνας.

Ευλογείτε, Απόστολοι, Προφήται καί
Μάρτυρες Κυρίου, τόν Κύριον υμνείτε καί
υπερυψούτε αυτόν εις τούς αιώνας.

Ευλογούμεν Πατέρα, Υιόν καί Άγιον
Πνεύμα, τόν Κύριον υμνούμεν καί
υπερυψούμεν αυτόν εις τούς αιώνας.

Αινούμεν, ευλογούμεν καί
προσκυνούμεν τόν Κύριον, υμνούντες καί
υπερυψούντες αυτόν εις τούς αιώνας.

Δόξα ... Καί νῦν ...

ΩΔΗ ΕΝΑΤΗ.
(Λουκά κεφ. α' 68-79) Προσευχή
Ζαχαρίου.

Ο Ζαχαρίας ευλογεί παιδός τόκον.

**Εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, ὅτι
ἐπεσκέψατο καὶ ἐποίησεν λύτρωσιν τῷ
λαῷ αὐτοῦ.**

καὶ ἤγειρεν κέρας σωτηρίας ἡμῖν ἐν οἴκῳ
Δαυὶδ παιδὸς αὐτοῦ,
καθὼς ἐλάλησεν διὰ στόματος τῶν ἁγίων
ἀπ' αἰῶνος προφητῶν αὐτοῦ,
σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν καὶ ἐκ χειρὸς
πάντων τῶν μισούντων ἡμᾶς.
ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν
καὶ μνησθῆναι διαθήκης ἁγίας αὐτοῦ.
ὄρκον ὃν ὤμοσεν πρὸς Ἀβραὰμ τὸν
πατέρα ἡμῶν, τοῦ δοῦναι ἡμῖν ἀφόβως
ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν ῥυσθέντας
λατρεύειν αὐτῷ ἐν ὀσιότητι καὶ
δικαιοσύνῃ ἐνώπιον αὐτοῦ πάσαις ταῖς
ἡμέραις ἡμῶν.

Καὶ σὺ δέ, παιδίον, προφήτης ὑψίστου
κληθήσῃ, προπορεύσῃ γὰρ ἐνώπιον
κυρίου ἐτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ.
τοῦ δοῦναι γνῶσιν σωτηρίας τῷ λαῷ
αὐτοῦ ἐν ἀφέσει ἁμαρτιῶν αὐτῶν, διὰ
σπλάγχνα ἐλέους θεοῦ ἡμῶν.
ἐν οἷς ἐπισκέψεται ἡμᾶς ἀνατολή ἐξ
ὑψους, ἐπιφᾶναι τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ
θανάτου καθημένοις.

**τοῦ κατευθῆναι τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς
ὁδὸν εἰρήνης.**

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Κανόνες.

Κανών α', Ὠδὴ α', τῆς Ὁσίας Ἦχος β' Ὁ

Εἰρμός.

**«Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ, τὴν Φαρα-
ωνίτιδα πανστρατιάν, ἡ ὑπέροπλος
δύναμις, σαρκωθείς, ὁ Λόγος δέ, τὴν
παμμόχθηρον ἀμαρτίαν ἐξήλειψεν, ὁ δε-
δοξασμένος Κύριος· ἐνδόξως γὰρ δε-
δόξασται».**

**Ἀγλαΐας τῆς πλησιφαοῦς, καὶ τῆς φωτο-
δότιδος μαρμαρυγῆς, νῦν εὐροῦσα τὴν
ἔλλαμψιν, τὴν ψυχὴν μου δέομαι φω-
ταγώγησον, σκοτισθεῖσαν τοῖς πάθεσι,
σοῦ ταῖς ἱκεσίαις, ἔνδοξε Μαρία ταῖς
πρὸς Κύριον.**

**Θανατοῦσα πάλαι τὴν ψυχὴν, ὑπὸ τῆς
τοῦ ὄφεως ἐπιβουλῆς, καὶ παραλόγοις
πράξεσιν, ἐγκατολισθαίνουσα, καὶ πρὸς
βάραθρον ἀπωλείας ἐμπίπτουσα, τὰ
κρείττονα εἴλου, καὶ τῶν ἐπικήρων κατε-
φρόνησας.**

**Λογισμοῖς ἀτόποις ἐμπαθῶς, χραίνουσα
τὸ πρότερον, τὸ εὐγενές τῆς ψυχῆς καὶ
ἀδούλωτον, καὶ τὸ δυσωδέστατον, περι-
βόλαιον τῆς φθορᾶς περιφέρουσα, τῆς**

ἀκαταλήπτου δόξης, ἠμνημόνεις τοῦ
Ποιήσαντος.

Ἄκρασία τρέφουσα τὸν νοῦν, καὶ τῆ μα-
ταιότητι τῶν ἡδονῶν, τοὺς ἐραστάς φαι-
λίζουσα, μετουσίας κρείττονος, ἀπετείχι-
σας σεαυτήν, Ἀξιάγαστε, ἀντιβαλλομένη,
πάσης ἀμαρτίας τὴν θρασύτητα.

Θεοτοκίον.

Ῥυπωθέντα πάθεισι τὸν νοῦν, καὶ τοῖς πα-
ραπτώμασι, μωλωπισθέντα καὶ δεινῶς
κλονούμενον, ἢ τὴν ἐνυπόστατον, καὶ
ζωήρυτον ἀφθαρσίαν κυήσασα, Κεχαρι-
τωμένη, κάθαρον καὶ ῥῦσαι τῶν παι-
σμάτων με.

**Κανὼν α', Ῥδὴ α', Τριωδίου Ἦχος πλ. δ'
Ἦσμα ἀναπέμψωμεν.**

Ἔχων ὡς Θεὸς τὸ συμπαθές,
μετανοοῦντα δέξαι με, τὸν δαπανήσαντα,
τὸν βίον μου ἀσώτως, βοῶ σοι τό·
Ἥμαρτον, κατηγορῶν οὐ χρήζω, τὴν
αἰσχύνην τῶν ἔργων προσφέρων.

Βρῶσιν λελοιπῶς Ἀγγελικὴν,
παρωμοιώθην κτήνεσιν, ἐν τῷ σιτίζεσθαι
τὴν μοχθηρὰν κακίαν, ἀλλ' οὔν
ἐπιστρέφοντα, δέξαι με ὡσπερ ἓνα τῶν
μισθίων, οὐράνιε Πάτερ.

Νύκτα ἡδονῶν τὴν ἐκ τρυφῆς,

προσγινομένην ἅπαντες, πιστοὶ
ἀφέμενοι, φωτὶ τῆς ἀληθείας,
σπουδαίως προσέλθωμεν, ἵνα τῆς
φωτοφόρου εὐωχίας, καταξιωθῶμεν.

Θεοτοκίον.

Χαίροις ὁ πανάγιος ναός, ὁ πόκος ὁ
θεόδροσος, ἐσφραγισμένη πηγὴ τοῦ
ἀθανάτου ῥείθρου, τὴν ποιμνην σου,
Δέσποινα, φύλαττε ἐκ παντοίων
πολεμίων, ἀπολιορκήτως.

**Κανὼν β', ᾠδὴ α', Τριωδίου Ἦχος πλ. δ'
Ἦσωμεν ᾠδὴν τῷ Θεῷ.**

Νῦν ἐν ἑβδομάσι τρισίν, ὡς πάλαι
τριήμερος ὁ Ἰσραήλ, ἀγνισθέντες
ἀδελφοί, ὄρει εὐχῶν φθάσωμεν, καὶ
ἐκεῖθεν θείων φωνῶν ἀκούσαντες,
Χριστὸν ὑμνήσωμεν.

Ὡσπερ Σαμψὼν νηστεία, δυναμωθέντες
δεῦτε, ὡς ἄλλον θῆρα πατάξωμεν λαοί,
τὸν τῆς γαστρὸς δαίμονα, καὶ οὐ μὴ
γελάσῃ ἡ Δαλιδὰ τῶν παθῶν, ἐξαπατῶσα
ἡμᾶς.

Δόξα ...

Τρία μέλπω χερουβικῶς, ἀγία σε Θεότης,
φῶτα καὶ φῶς, καὶ ζωὴν τε καὶ ζωάς, Θεὸν
τὸν γεννήσαντα, Θεὸν τὸν γεννηθέντα,
Θεὸν καὶ τὸ ἐκ Πατρὸς ἐκπορευθέν,
Πνεῦμα τὸ ζῶν.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἡ τῆς Εὐίας χαρά· ἡ γὰρ ἐκείνης
 λύπη, διὰ τοῦ τόκου σου, πέπαυται Ἄγνη,
 χαῖρε ἀδύτου φωτός, φωτεινὴ νεφέλη, ἐξ
 ἧς ἀνέτειλε Χριστὸς ὁ Θεός.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Πίστει ὡς Δαυΐδ καὶ ἡμεῖς, τῇ
 ταπεινοφροσύνη, καθοπλισθέντες, ὡς
 ἄλλον Γολιάθ, τὸν ὑπερήφανον νοῦν,
 καταβεβληκότες, συνδιακόψωμεν καὶ
 μυριάδας παθῶν.

Ὁ Εἰρμός.

«Ἄσωμεν ὠδὴν τῷ Θεῷ, τῷ ἐκ πικρᾶς
 δουλείας, τοῦ Φαραὼ ῥυσαμένῳ Ἰσραήλ,
 καὶ ἐν πυρίνῳ στύλῳ, καὶ φωτὸς νεφέλη
 καθοδηγήσαντι, ὅτι δεδόξασται».

**Κανὼν α', Ὡδὴ γ', τῆς Ὁσίας Ἦχος β' Ὁ
 Εἰρμός.**

«Ἐν πέτρα με τῆς πίστεως στερεώσας,
 ἐπλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς
 μου· ἠύφρανθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ
 ψάλλειν· Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ Θεὸς
 ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλήν σου
 Κύριε».

Ἐπτερώθης τῷ πόθῳ τῷ ὑπερθέῳ, καὶ
 δόξης φθειρομένης ἀπορραγεῖσα,
 προσήγγισας κραυγάζουσα τῷ Δεσπότη·
 Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ
 ἔστι δίκαιος πλήν σου Κύριε.

Τῷ ξύλῳ προσελθοῦσα τῆς ἀμαρτίας, καὶ
 γνῶσιν μνηθεῖσα θανατηφόρον,
 προσέδραμες τῷ ξύλῳ τῷ ζωηφόρῳ, Χρι-
 στῷ κραυγάζουσα· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ
 οὐκ ἔστι δίκαιος πλήν σου Κύριε.

Ἡράσθης τῆς ἀρρήτου φωτοχυσίας, καὶ
 πάντων τῶν προσκαίρων ὑπεριδοῦσα,
 ἀνέδραμες πρὸς ἄυλον θεωρίαν, ἐν
 πίστει κράζουσα· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ
 οὐκ ἔστι δίκαιος πλήν σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Συνήφθημεν τῷ τόκῳ σου Θεοτόκε, ταῖς
 θείαις τῶν Ἀγγέλων χοροστασίαις· τὸν
 Κτίστην γὰρ συνέλαβες ἀπορρήτως, καὶ
 ἐσωμάτωσας τὸν ἀκατάληπτον· ὅθεν Θεο-
 τόκον σε πάντες σέβομεν.

Ὁ Εἰρμός.

«Ἄσωμεν ὠδὴν τῷ Θεῷ, τῷ ἐκ πικρᾶς
 δουλείας, τοῦ Φαραὼ ρυσαμένῳ
 Ἰσραήλ, καὶ ἐν πυρίνῳ στύλῳ, καὶ φωτὸς
 νεφέλη καθοδηγήσαντι, ὅτι
 δεδόξασται».

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
 δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
 διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
 ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
 ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
 Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
 μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
 καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
 Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
 δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
 Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ
 καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

**Κάθισμα Ἦχος πλ. δ' Τὴν Σοφίαν καὶ
 Λόγον.**

**Τὰ σκιρτήματα πάντα τὰ τῆς σαρκός, χα-
 λινώσασα πόνοις ἀσκητικοῖς, ἀνδρεῖον
 ἀπέδειξας, τῆς ψυχῆς σου τὸ φρόνημα·
 τὸν γὰρ Σταυρὸν ποθήσασα, Κυρίου
 θεάσασθαι, ἱερῶς αἰοῖδιμε, τῷ κόσμῳ
 ἐσταύρωσαι· ὅθεν καὶ πρὸς ζῆλον, ἀγγε-
 λικῆς πολιτείας, προθύμως διήγειρας, σε-
 αυτὴν παμμακάριστε. Διὰ τοῦτο γεραίρο-
 μεν, τὴν μνήμην σου Μαρία πιστῶς, τῶν
 πταισμάτων ἄφεσιν αἰτούμενοι, τοῦ δω-
 ρηθῆναι πλουσίως, ἡμῖν ταῖς πρεσβείαις
 σου.**

**Δόξα ... Καὶ νυν .. Ἦχος α Τὸν Τάφον
 σου Σωτὴρ Θεοτοκίον.**

Εἰς ἰλὺν ἐνεπάγην ἁμαρτιῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ὑπόστασις ἐν ἐμοί· δεινῶς γὰρ κατεπόντισε, καταιγὶς τῶν πταισμάτων με, ἄλλ' ἢ τεκοῦσα Λόγον, τὸν μόνον φιλόανθρωπον, ἐπ' ἐμὲ ἐπίβλεψον, Παρθένε καὶ ῥῦσαί με, πάσης ἁμαρτίας, καὶ παθῶν ψυχοφθόρων, καὶ πάσης κακώσεως, τοῦ δεινοῦ πολεμήτορος, ἵνα ψάλλω γηθόμενος· Πρέσβευε τῷ σῶ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς καταφεύγουσι πίστει, **τῇ σκέπῃ σου Ἄχραντε.**

Ὁ Εἰρμός.

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε».

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους

καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης καὶ
Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

Μαρτυρικὸν. Εἰς τὴν ζ' Ὁδὴν.

Σὲ τὸν περιβάλλοντα τὸν οὐρανὸν ἐν
νεφέλαις, ἔχοντες οἱ Ἅγιοι περιβολὴν ἐν
τῷ Κόσμῳ, τὰς βασάνους τῶν ἀνόμων
υπέμειναν, καὶ τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων
κατήργησαν, αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις καὶ
ἡμᾶς ἐλευθέρωσον, τοῦ ἀοράτου ἐχθροῦ
Σωτήρ, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ.

**Τῇ Α' τοῦ μηνός Ἀπριλίου, Μνήμη τῆς
ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Μαρίας τῆς
Αἰγυπτίας.**

Στίχοι.

Ἀπῆρε πνεῦμα, σὰρξ ἀπερρῦη πάλαι.
Τὸν ὄστινον γῆ κρύπτε νεκρὸν Μαρίας.
Πρώτη Ἀπριλίου Μαρὶη θάνεν εὖχος
ἐρήμου.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου
Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ**

Μακαρίου, Ἡγουμένου τῆς Πελεκητῆς.

Στίχοι.

Ὁ Μακάριος μακαριστὸς ἐν βίῳ,
Μακαρίως νῦν γῆ ἐνοικεῖ Μακάρων.

**Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶν ἁγίων
Μαρτύρων Γεροντίου καὶ Βασιλείδου.**

Στίχοι.

Σὺν Βασιλείδῃ Γερόντιος ἐκ ξίφους,
Γερῶν μετέσχε παμβασιλέως Λόγου.

**Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ ἁγίου καὶ
δικαίου Ἄχαζ.**

Στίχοι.

Ἄχαζ Θεοῦ πέφυκεν ἐστῶς πλησίον,
Ἄχαζ, ὃς εἶπεν· οὐ Θεόν μου πειράσω.

**Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.**

Στίχ. Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προ-
σκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

«Ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα
αὐτοῦ, ὁ τιθεὶς θαλάσση, ὄριον ψάμ-
μον, καὶ συνέχων τὸ πᾶν, σὲ ὑμνεῖ
ἥλιος, σὲ δοξάζει σελήνη, σοὶ προ-
σφέρει ὕμνον πᾶσα κτίσις, τῷ Δη-
μιουργῷ καὶ Κτίστη, εἰς τοὺς αἰῶνας».

**Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτός,
ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.**

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρί μου.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἔνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἔνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεάν, καὶ γενεάν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἔνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἔνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ

ὑψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν
ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε
κενοῦς.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ,
μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς
τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ
σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Ὁ Εἰρμός.

**«Μεγαλύνομέν σε, τὴν πανάμωμον
Μητέρα, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἐν ἧ
ἐπεσκίασε τὸ Πνεῦμα τὸ πανάγιον».**

**«Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς,
μακαρίζειν σὲ τὴν Θεοτόκον,
τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον,
καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.
Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ,
καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν
Σεραφεείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν».**

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν
οὐρανῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπουσι, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

ΦΩΤΑΓΩΓΙΚΟΝ, ΗΧΟΣ Β'

- **Τὸ φῶς σου τὸ αἶδιον, ἐξαπόστειλον
Κύριε ὁ Θεός, καὶ φώτισον τὰ ὄμματα, τὰ
κρυπτὰ τῆς καρδίας μου, **προστασίαις
τῶν Ἀσωμάτων καὶ σῶσόν με.****
- **Τὸ φῶς σου τὸ αἶδιον, ἐξαπόστειλον
Κύριε ὁ Θεός, καὶ φώτισον τὰ ὄμματα, τὰ
κρυπτὰ τῆς καρδίας μου, **πρεσβείαις τοῦ
Ἱεράρχου καὶ σῶσόν με.****
- **Τὸ φῶς σου τὸ αἶδιον, ἐξαπόστειλον**

Κύριε ο Θεός, καὶ φώτισον τὰ ὄμματα ,τὰ κρυπτὰ τῆς καρδίας μου, **πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου καὶ σῶσόν με.**

ΑΙΝΟΙ ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ' (148).

**Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· **Σοὶ
πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.****

**Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ·
αἰνεῖτε αὐτὸν, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ·
Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.**

- Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη,
αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ
φῶς.
- Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν
οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν
οὐρανῶν.
- Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι
αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνε-
τείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.
- Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς
τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο,
καὶ οὐ παρελεύσεται.
- Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς,
δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.
- Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος,
πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν
λόγον αὐτοῦ.
- Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα
καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.

- Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.
 - Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.
 - Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.
 - Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.
 - Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὄσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῶ ἐγγίζοντι αὐτῷ.
- ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΘ' (149).**
- Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν, ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ Ὀσίων.
 - Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.
 - Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.
 - Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.
 - Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.
 - Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.
 - Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.

➤ Τοῦ δη̄σαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Στίχ. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ.

Στιχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Στιχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστεῖαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Στιχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Στιχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Στιχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

**Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ
Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ
Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης χῦμα τὸ

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῶ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνην
ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμεν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυ-
νοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαρι-
στοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, πάτερ
παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ
Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, ὁ Υἱὸς
τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ
κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς
ἀμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμε-
νος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον
ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος
Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ
Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ
αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ
εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγή ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ
καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα. Κύριε, ἐλέησόν με,
ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με
τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ
Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου
ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς
γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ,
ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πα-
τέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδο-
ξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας.
Ἄμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς,
καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δι-
καιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δι-
καιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ
ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ
δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. **Ἄμήν.**

Ὁ διάκονος:

- **Πληρώσωμεν τὴν** σημερινὴν δέησιν
ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
 - **Κύριε ἐλέησον.**
 - **Ἄντιλαβοῦ,** σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῆ χάριτι.
 - **Κύριε ἐλέησον.**

- **Τ**ὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
- **Ἄ**γγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα των ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
- **Σ**υγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
- **Τ**ὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
- **Τ**ὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
- **Χ**ριστιανὰ τὰ τέλη της ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαὶν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
- **Τ**ῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

- **Σοὶ Κύριε.**

**Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Ὁ Χορὸς: Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

Κύριε, Ἄγιε, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν καὶ τὰ
ταπεινὰ ἐφορῶν, καὶ τῷ παντεφόρῳ σου
ὄμματι ἐπιβλέπων ἐπὶ πᾶσαν τὴν κτίσιν,
σοὶ ἐκλίναμεν τὸν αὐχένα τῆς ψυχῆς καὶ
τοῦ σώματος, καὶ δεόμεθά σου Ἄγιε
Ἁγίων· ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου τὴν
ἀόρατον ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου, καὶ
εὐλόγησον πάντας ἡμᾶς· καὶ εἴτι
ἡμάρτομεν ἐκουσίως ἢ ἀκουσίως, ὡς
ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
συγχώρησον, δωρούμενος ἡμῖν τὰ
ἐγκόσμια καὶ ὑπερκόσμια ἀγαθὰ σου.

**Σὸν γὰρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς,
ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ Σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν

Ἀπόστιχα τοῦ Τριωδίου Τριωδίου Ἦχος δ' Ἰδιόμελον.

Τὸν χαλεπὸν τῶν πταισμάτων μου,
 ῥύπον ἐνδέδυμαι, καὶ τῆς χαρᾶς τοῦ
 νυμφῶνος ἐκβέβλημαι οἴκτειρόν με τῆ
 ἀφάτῳ σου εὐσπλαγχνία, ὡς τὸν Ἄσωτον
 παῖδα ὁ Θεός, καὶ ἐλέησόν με.

Στίχ. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῖ τοῦ ἐλέους
 σου, Κύριε, καὶ ἠγαλλιασάμεθα καὶ
 ἠύφρανθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις
 ἡμῶν. Εὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν
 ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν, ὧν εἶδομεν
 κακά, καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ
 ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς
 υἱοὺς αὐτῶν.

Ἦχος δ'.

Τὸν χαλεπὸν τῶν πταισμάτων μου, ῥύπον
 ἐνδέδυμαι, καὶ τῆς χαρᾶς τοῦ νυμφῶνος
 ἐκβέβλημαι οἴκτειρόν με τῆ ἀφάτῳ σου
 εὐσπλαγχνία, ὡς τὸν Ἄσωτον παῖδα ὁ
 Θεός, καὶ ἐλέησόν με.

Στίχ. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ
 Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν
 χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ
 τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Ἦχος δ' Μαρτυρικόν.

Τίς οὐκ ἐξίσταται ὁρῶν, ἅγιοι Μάρτυρες,
 τὸν ἀγῶνα τὸν καλόν, ὃν ἠγωνίσασθε;
 πῶς ἐν σώματι ὄντες, τὸν ἀσώματον

ἐχθρὸν ἐνικήσατε, Χριστὸν
ὁμολογήσαντες, καὶ Σταυρῶ
ὀπλισάμενοι; ὅθεν ἐπαξίως ἀνεδείχθητε,
δαιμόνων φυγαδευταί, καὶ βαρβάρων
πολέμιοι, ἀπαύστως πρεσβεύσατε,
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα ... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον Ἦχος δ'.

Ἡ λαμπὰς ἢ ἄσβεστος, ὁ θρόνος τῆς
δικαιοσύνης, ἄχραντε Δέσποινα
πρέσβευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

**Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ,
καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε,
τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου,
καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.**

Τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. **(ἐκ γ')**.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.
Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,

ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, (ἐκ γ').

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,

ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

“Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ἄμήν.

Ἐν τῷ Ναῶ ἐστῶτες τῆς δόξης σου, ἐν οὐρανῷ ἐστάναι νομίζομεν, Θεοτόκε, πύλη ἐπουράνιε, ἄνοιξον ἡμῖν τὴν θύραν τοῦ ἐλέους σου.

Κύριε ἐλέησον (40).

Δόξα Πατρὶ ... Καὶ νῦν ...

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἔνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν,

πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Ἐπουράνιε Βασιλεῦ, τοὺς πιστοὺς
βασιλεῖς ἡμῶν στερέωσον, τὴν Πίστιν
στήριξον, τὰ Ἔθνη πράϋνον, τὸν Κόσμον
εἰρήνευσον, τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν
ταύτην καλῶς διαφύλαξον, τοὺς
προαπελθόντας πατέρας καὶ ἀδελφοὺς
ἡμῶν ἐν σκηναῖς Δικαίων τάξον, καὶ
ἡμᾶς ἐν μετανοίᾳ καὶ ἐξομολογήσει
παράλαβε, ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλόανθρωπος.

Ἄμήν.

Εὐχὴν τοῦ Ἁγίου Ἐφραίμ.

Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου,
πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας
καὶ ἀργολογίας μή μοι δῶς. **(Μετάνοια).**

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης,
ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ
ἀγάπης χάρισαί μοι τῷ σῶ δούλῳ.
(Μετάνοια).

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ
ὄραν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ
κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι
εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

Ἄμην. (Μετάνοια).

**Μετὰ δὲ ταύτας, ἑτέρας μικρὰς ιβ',
Μετάνοιαν μεγάλην μίαν, λέγοντες καὶ
τὸν τελευταῖον Στίχον τῆς ἀνωτέρω
Εὐχῆς,.**

**Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ
ὄραν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ
κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι
εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.**

Ἄμην. (Μετάνοια).

Καὶ εὐθύς ἐπισυνάπτεται ἡ Α' Ὦρα.

**ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ Α' ΩΡΑΣ.
ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ.**

**Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.**

Ψαλμὸς ε' (5).

- **Τ**ὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι Κύριε
σύνες τῆς κραυγῆς μου
- πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου
ὁ βασιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου ὅτι πρὸς
σὲ προσεύξομαι Κύριε
- τὸ πρῶτ' εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου,
τὸ πρῶτ' παραστήσομαί σοι καὶ ἐπόψομαι
- ὅτι οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ,
οὐδὲ παροικήσει σοι πονηρευόμενος
- οὐ διαμενοῦσιν παράνομοι κατένα-
ντι τῶν ὀφθαλμῶν σου, ἐμίσησας πάντας
τούς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν
- ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ
ψεῦδος ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον
βδελύσσεται Κύριος
- ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου
εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου, προσκυ-
νήσω πρὸς ναὸν ἁγίον σου ἐν φόβῳ σου.
- Κύριε ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ
σου ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου κατεύθυνον
ἐνώπιόν μου τὴν ὁδόν σου.
- ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν
ἀλήθεια, ἡ καρδία αὐτῶν ματαία, τάφος
ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν ταῖς
γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν.
- κρῖνον αὐτοὺς ὁ Θεὸς ἀποπεσάτω-
σαν ἀπὸ τῶν διαβουλίῶν αὐτῶν, κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον
αὐτοὺς ὅτι παρεπίκρανάν σε Κύριε.

- καὶ εὐφρανθήτωσαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται καὶ
- κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς καὶ καυχῆσονται ἐν σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου
- ὅτι σὺ εὐλογῆσεις δίκαιον Κύριε ὡς ὄπλω εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

Ψαλμὸς πθ' (89).

- **Κύριε καταφυγὴ ἐγεννηθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ**
 - πρὸ τοῦ ὄρη γεννηθῆναι καὶ πλασθῆναι τὴν γῆν καὶ τὴν οἰκουμένην καὶ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος ἕως τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ
 - μὴ ἀποστρέψης ἄνθρωπον εἰς ταπείνωσιν καὶ εἴπας ἐπιστρέψατε υἱοὶ ἀνθρώπων
 - ὅτι χιλια ἔτη ἐν ὀφθαλμοῖς σου, Κύριε ὡς ἡμέρα ἢ ἐχθρὸς ἦτις διῆλθεν καὶ φυλακὴ ἐν νυκτὶ
 - τὰ ἐξουδενώματα αὐτῶν ἔτη ἔσσονται τὸ πρῶτ' ὡσεὶ χλόη παρέλθοι.
 - τὸ πρῶτ' ἀνθῆσαι καὶ παρέλθοι τὸ ἑσπέρας ἀποπέσοι σκληρυνθείη καὶ ξηρανθείη
- ὅτι ἐξελίπομεν ἐν τῇ ὀργῇ σου καὶ ἐν τῷ θυμῷ σου ἐταράχθημεν
 - ἔθου τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐνώπιόν σου ὁ αἰὼν ἡμῶν εἰς φωτισμὸν τοῦ προσώπου σου

- ὅτι πᾶσαι αἱ ἡμέραι ἡμῶν ἐξέλιπον καὶ ἐν τῇ ὀργῇ σου ἐξελίπομεν, τὰ ἔτη ἡμῶν ὡς ἀράχνην ἐμελέτων
- αἱ ἡμέραι τῶν ἐτῶν ἡμῶν ἐν αὐτοῖς ἐβδομήκοντα ἔτη. ἐὰν δὲ ἐν δυναστείαις ὀγδοήκοντα ἔτη καὶ τὸ πλεῖον αὐτῶν κόπος καὶ πόνος ὅτι ἐπῆλθεν πραΰτης ἐφ' ἡμᾶς καὶ παιδευθησόμεθα
 - τίς γινώσκει τὸ κράτος τῆς ὀργῆς σου καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου σου τὸν θυμὸν σου
 - ἐξαριθμήσασθαι; τὴν δεξιάν σου οὕτως γνώρισον καὶ τοὺς πεπεδημένους τῇ καρδίᾳ ἐν σοφίᾳ· ἐπίστρεψον Κύριε· ἕως πότε; καὶ παρακλήθητι ἐπὶ τοῖς δούλοις σου
 - ἐνεπλήσθημεν τὸ πρῶτὶ τοῦ ἐλέους σου καὶ ἠγαλλιασάμεθα καὶ εὐφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν
 - εὐφράνθημεν ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς ἐτῶν ὧν εἶδομεν κακὰ
 - καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν
 - καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς.

Ψαλμὸς ρ'(100).

- **Ἔλεος καὶ κρίσιν ἄσομαί σοι Κύριε.**

- ψαλῶ καὶ συνήσω ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ·
πότε ἤξεις πρὸς με; διεπορευόμεν ἔν
ἀκακία καρδίας μου ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου
μου
- οὐ προεθέμην πρὸ ὀφθαλμῶν μου
πρᾶγμα παράνομον· ποιοῦντας πα-
ραβάσεις ἐμίσησα·
- οὐκ ἐκολλήθη μοι καρδία σκαμβή·
ἐκκλίνοντος ἀπ' ἐμοῦ τοῦ πονηροῦ οὐκ
ἐγίνωσκον·
 - τὸν καταλαλοῦντα λάθρα τοῦ
πλησίον αὐτοῦ, τοῦτον ἐξεδίωκον· ὑπε-
ρηφάνῳ ὀφθαλμῷ καὶ ἀπλήστῳ καρδία
τούτῳ οὐ συνήσθιον·
 - οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ τοὺς πιστοὺς
τῆς γῆς τοῦ συγκαθῆσθαι αὐτοὺς μέτ'
ἐμοῦ πορευόμενος ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ οὗτός
μοι ἐλειτούργει
 - οὐ κατώκει ἐν μέσῳ τῆς οἰκίας μου
ποιῶν ὑπερηφανίαν, λαλῶν ἄδικα οὐ κα-
τεύθυνεν ἐναντίον τῶν ὀφθαλμῶν μου
 - εἰς τὰς πρῶϊας ἀπέκτενον πάντα
τοὺς ἀμαρτωλοὺς τῆς γῆς τοῦ ἐξολο-
θρεῦσαι ἐκ πόλεως Κυρίου πάντα τοὺς
ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν.

**Δόξα Πατρί...Καὶ νῦν...Ἄλληλούϊα,
Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ
Θεός, Κύριε, ἐλέησον (γ').**

Δόξα Πατρί και Υιώ και Αγίω Πνεύματι.

Ἦχος πλ. β'.

**Τὸ πρῶτ' εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου, ὁ
Βασιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου.**

**Στίχ. Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι Κύριε,
σύνες τῆς κραυγῆς μου.**

**Τὸ πρῶτ' εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου, ὁ
Βασιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου.**

**Στίχ. Ὅτι πρὸς σὲ προσεύξομαι Κύριε τὸ
πρῶτ' εἰσακούση τῆς φωνῆς μου.**

**Τὸ πρῶτ' εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου, ὁ
Βασιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου.**

**Καὶ νῦν. και αεί και εις τους αιώνας των
αιώνων, αμήν. Θεοτοκίον.**

**Τί σε καλέσωμεν, ὦ Κεχαριτωμένη;
Οὐρανόν; ὅτι ἀνέτειλας τὸν Ἥλιον τῆς
δικαιοσύνης. Παράδεισον; ὅτι
ἐβλάστησας τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας.
Παρθένον; ὅτι ἔμεινας ἄφθορος· ἀγνήν
Μητέρα; ὅτι ἔσχεσ σαῖς ἀγίαις ἀγκάλαις
υἰόν, τὸν πάντων Θεόν. Αὐτὸν ἰκέτευε,
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.**

**Εὐθὺς ψάλλομεν τοὺς ἐπόμενους
στίχους δευτεροῦντες τοὺς τρεῖς καὶ
τρισεύοντες τον τελευταῖον ψάλλοντες
αὐτὸν μεγαλοφώνως καὶ ἀργῶς.**

**Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ
λόγιόν σου, καὶ μὴ κατακυριεύσάτω μου
πᾶσα ἀνομία (δίς).**

Λύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας
ἀνθρώπων, καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς σου
(**δίς**).

Τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν
δοῦλόν σου, καὶ δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου (**δίς**).

Πληρωθήτω τὸ στόμα μου αἰνέσεώς
σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσω τὴν δόξαν
σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν
μεγαλοπρέπειάν σου (**τρίς**).

Τὴν Δευτέραν, Τετάρτην καὶ Παρασκευὴν
τῆς Δ' Ἑβδομάδος ἀντὶ τῶν στίχων «Τὰ
διαβήματά μου κατεύθυνον...»

ψάλλομεν τὸ παρὸν Ἦχος β' Τὸν Σταυρόν
σου προσκυνοῦμεν Δέσποτα, καὶ τὴν
ἀγίαν σου Ἀνάστασιν δοξάζομεν(**τρίς**).

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος
ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς (**ἐκ τρίτου**).

Δόξα Πατρί .. Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν.

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,

ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον (**ἐκ τρίτου**).

Δόξα Πατρί ... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ

βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου
ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Ἀμήν.

Κοντάκιον Ἦχος πλ. β'.

**Ψυχὴ μου ψυχὴ μου, ἀνάστα, τί
καθεύδεις; τὸ τέλος ἐγγίζει, καὶ μέλλεις
θορυβεῖσθαι, ἀνάνηψον οὖν, ἵνα
φείσηταί σου Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ
πανταχοῦ παρών, καὶ τὰ πάντα πληρῶν.**

Τῇ Δευτέρᾳ, Τρίτῃ καὶ Πέμπτῃ.

**Τὴν ὑπερένδοξον τοῦ Θεοῦ μητέρα, καὶ
τῶν ἁγίων ἀγγέλων ἁγιωτέραν, ἀσιγήτως
ὑμνήσωμεν καρδίᾳ καὶ στόματι,
Θεοτόκον αὐτὴν ὁμολογοῦντες, ὡς
κυρίως γεννήσασαν Θεὸν σεσαρκωμένον,
καὶ πρεσβεύουσιν ἀπάυστως ὑπὲρ τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.**

Τῇ Τετάρτῃ καὶ Παρασκευῇ.

Ταχὺ προκατάλαβε, πρὶν δουλωθῆναι
 ἡμᾶς, ἐχθροῖς βλασφημοῦσί σε, καὶ
 ἀπειλοῦσιν ἡμῖν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν,
 ἄνελε τῷ Σταυρῷ σου, τοὺς ἡμᾶς
 πολεμοῦντας, γνώτωσαν πῶς ἰσχύει,
 Ὁρθοδόξων ἢ Πίστις, πρεσβείαις τῆς
 Θεοτόκου, **μόνε φιλόνηρωπε.**

**Τὴν Δ΄ ἑβδομάδα τῶν νηστειῶν (ἢ
 κατ' ἄλλους καθ' ὅλας τὰς ἡμέρας)
 λέγομεν το κοντάκιον τῆς Κυριακῆς τῆς
 Σταυροπροσκυνήσεως
 Κοντάκιον
 Αυτόμελον. Ἦχος βαρὺς
 Οὐκέτι φλογίνη ρομφαία φυλάττει τὴν
 πύλην τῆς Ἑδέμ, αὐτὴ γὰρ ἐπῆλθε
 παράδοξος σβέσις τὸ ξύλον τοῦ
 Σταυροῦ, θανάτου τὸ κέντρον, καὶ ἄδου
 τὸ νῆκος ἐλήλαται, ἐπέστης δὲ Σωτήρ
 μου βοῶν τοῖς ἐν ἄδη· Εἰσάγεσθε πάλιν
 εἰς τὸν Παράδεισον**

Κύριε ἐλέησον (μ')40.

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάση ὥρᾳ ἐν
 οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ
 δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ
 μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ
 πολυέσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους
 ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ
 πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς

ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν ,
 αὐτός Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ
 ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν
 ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς
 ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἄγνισον
 , τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας
 κάθαρον καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
 θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον
 ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ
 παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ
 ὀδηγούμενοι καταστήσωμεν εἰς τὴν
 ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν
 ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, **ὅτι**
εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον γ'. Δόξα Πατρί ... Καὶ
νῦν ...

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.
Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.

Ὁ ἱερεύς· Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ
εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον
αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.

Ἀμήν.

Καὶ ποιούμεν τὰς τρεῖς μεγάλας
μετανοίας. Εἴθ' οὕτω, λέγομεν καθ'
ἑαυτοὺς καὶ ἓνα στίχον τῆς Εὐχῆς τοῦ
᾽Οσίου Ἐφραΐμ.

Κύριε, καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου,
πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας,
καὶ ἀργολογίας μή μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης,
ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης,
χάρισαί μοι τῷ σῶ δούλω.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τὸ ὄραν
τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν
ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τὸ ὄραν
τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν
ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Κύριε ἐλέησον ιβ'.

Καὶ ἡ Εὐχή τῆς Ἀ΄ Ὁρας ὑπὸ τοῦ Ἱερέως.
Χριστέ, τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, τὸ φωτίζον
καὶ ἀγιάζον πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον
εἰς τὸν κόσμον, σημειωθήτω ἐφ' ἡμᾶς τὸ

φῶς τοῦ προσώπου σου, ἵνα ἐν αὐτῷ
ὀψώμεθα φῶς τὸ ἀπρόσιτον, καὶ
κατεύθυνον τὰ διαβήματα ἡμῶν πρὸς
ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν σου, πρεσβείαις
τῆς παναχράντου σου Μητρός, καὶ
πάντων σου τῶν ἁγίων.

Ἄμήν.

Καὶ εὐθύς ἐπισυνάπτεται ἡ Γ΄ Ὦρα.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ Γ΄ ΩΡΑΣ.
ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ις' (16).

- **Εἰσάκουσον Κύριε τῆς δικαιοσύνης**
μου πρόσχες τῇ δεήσει μου ἐνώτισαι τῆς
προσευχῆς μου οὐκ ἐν χεῖλεσιν δολίοις
 - ἐκ προσώπου σου τὸ κρῖμα μου
ἐξέλθοι οἱ ὀφθαλμοί μου ἰδέτωσαν
εὐθύτητας

- έδοκίμασας τήν καρδίαν μου, έπε-
σκέψω νυκτός, έπύρωσάς με και ουχ
ευρέθη έν έμοι άδικία
- ὅπως άν μη λαλήση τὸ στόμα μου τὰ
ἔργα τῶν ανθρώπων δια τούς λόγους τῶν
χειλέων σου ἐγὼ ἐφύλαξα ὁδοὺς σκλη-
ρὰς
 - κατάρτισαι τὰ διαβήματά μου έν
ταῖς τρίβοις σου ἵνα μη σαλευθῶσιν τὰ
διαβήματά μου
- ἐγὼ ἐκέκραξα ὅτι ἐπήκουσάς μου ὁ
Θεός· κλῖνον τὸ οὖς σου ἐμοὶ και
εἰσάκουσον τῶν ῥημάτων μου
- θαυμάστωσον τὰ ἐλέη σου ὁ σώζων
τούς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ ἐκ τῶν άνθεστη-
κότων τῆ δεξιᾶ σου
- φύλαξόν με ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ, έν
σκέπη τῶν πτερύγων σου σκεπάσεις με
- ἀπὸ προσώπου άσεβῶν τῶν ταλαι-
πωρησάντων με οἱ ἐχθροὶ μου τήν ψυχὴν
μου περιέσχον
 - τὸ στέαρ αὐτῶν συνέκλεισαν, τὸ
στόμα αὐτῶν ἐλάλησεν ὑπερηφανίαν.
 - Ἐκβαλόντές με νυνὶ περιεκύκλωσάν
με, τούς ὀφθαλμούς αὐτῶν ἔθεντο
ἐκκλῖναι έν τῆ γῆ
 - ὑπέλαβόν με ὡσεὶ λέων ἔτοιμος εἰς
θήραν και ὡσεὶ σκύμνος οἰκῶν έν ἀπο-
κρύφοις.
- Ἄνάστηθι Κύριε πρόφθασον αὐτούς
και ὑποσκέλισον αὐτούς, ῥῦσαι τήν

ψυχὴν μου ἀπὸ ἀσεβοῦς ῥομφαίαν σου
ἀπὸ ἐχθρῶν τῆς χειρός σου.

- Κύριε ἀπὸ ὀλίγων ἀπὸ γῆς διαμέρισον αὐτοὺς ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν καὶ τῶν κεκρυμμένων σου ἐπλήσθη ἡ γαστήρ αὐτῶν· ἐχορτάσθησαν υἰῶν καὶ ἀφῆκαν τὰ κατάλοιπα τοῖς νηπίοις αὐτῶν
- ἐγὼ δὲ ἐν δικαιοσύνῃ ὀφθήσομαι τῷ προσώπῳ σου, χορτασθήσομαι ἐν τῷ ὀφθῆναι τὴν δόξαν σου.

Ψαλμὸς κδ' (24).

- **Πρὸς σέ, Κύριε, ἦρα τὴν ψυχὴν μου,** ὁ Θεὸς μου, ἐπὶ σοὶ πέποιθα, μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα.
 - Μηδὲ καταγελασάτωσάν με οἱ ἐχθροί μου· καὶ γὰρ πάντες οἱ ὑπομένοντές σε, οὐ μὴ καταισχυνθῶσιν.
 - Αἰσχυνθήτωσαν οἱ ἀνομοῦντες διακενῆς. Τὰς ὁδοὺς σου, Κύριε, γνώρισόν μοι, καὶ τὰς τρίβους σου δίδαξόν με.
 - Ὁδήγησόν με ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου, καὶ δίδαξόν με, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ μου, καὶ σὲ ὑπέμεινα ὅλην τὴν ἡμέραν.
 - Μνήσθητι τῶν οἰκτιρμῶν σου, Κύριε, καὶ τὰ ἐλέη σου, ὅτι ἀπὸ τοῦ αἰῶνός εἰσιν.
 - Ἄμαρτίας νεότητός μου καὶ ἀγνοίας μου μὴ μνησθῆς.
 - Κατὰ τὸ ἔλεός σου μνήσθητί μου σύ, ἕνεκεν τῆς χρηστότητός σου, Κύριε,

- Χρηστὸς καὶ εὐθύς ὁ Κύριος· διὰ τοῦτο νομοθετήσει ἀμαρτάνοντας ἐν ὁδῷ.
- Ὁδηγήσει πραεῖς ἐν κρίσει, διδάξει πραεῖς ὁδοὺς αὐτοῦ.
 - Πᾶσαι αἱ ὁδοὶ Κυρίου ἔλεος, καὶ ἀλήθεια τοῖς ἐκζητοῦσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ.
- Ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, καὶ ἰλάσθητι τῇ ἀμαρτία μου· πολλὴ γὰρ ἐστὶ.
 - Τίς ἐστὶν ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον; νομοθετήσει αὐτῷ ἐν ὁδῷ ἡρετίσατο.
 - Ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσεται, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ κληρονομήσει γῆν.
- Κραταίωμα Κύριος τῶν φοβουμένων αὐτόν, καὶ ἡ διαθήκη αὐτοῦ δηλώσει αὐτοῖς.
 - Οἱ ὀφθαλμοί μου διὰ παντὸς πρὸς τὸν Κύριον, ὅτι αὐτὸς ἐκσπάσει ἐκ παγίδος τοὺς πόδας μου.
 - Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλέησόν με, ὅτι μονογενὴς καὶ πτωχός εἰμι ἐγώ.
 - Αἱ θλίψεις τῆς καρδίας μου ἐπλήθυνθησαν, ἐκ τῶν ἀναγκῶν μου ἐξάγαγέ με.
 - Ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου, καὶ τὸν κόπον μου, καὶ ἄφες πάσας τὰς ἀμαρτίας μου.

- Ἴδε τοὺς ἐχθροὺς μου, ὅτι ἐπληθύνθησαν, καὶ μῖσος ἄδικον ἐμίσησάν με.
- Φύλαξον τὴν ψυχὴν μου, καὶ ῥῦσαί με, μὴ καταισχυνθῆιν ὅτι ἤλπισα ἐπὶ σέ.
- Ἄκακοι καὶ εὐθεῖς ἐκολλῶντό μοι, ὅτι ὑπέμεινά σε, Κύριε.
- Λύτρωσαι, ὁ Θεός, τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ.

Ψαλμὸς ν' (50).

- Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου
 - ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με
 - ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός
 - σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε
 - ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου
 - ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι

- ραντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι
- ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα
- ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον
- καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου
- μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ
- ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με
- διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
- ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου
- Κύριε τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου
- ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν ἔδωκα ἂν ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις
- θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει

- ἀγάθυνον Κύριε ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ
 - τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Δόξα Πατρί...Καὶ νῦν...Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός, Κύριε, ἐλέησον (γ').
Δόξα Πατρί και Υἱώ και Αγίω Πνεύματι.

Ἦχος πλ. β'.
ὁ β' χορός.

Κύριε, ὁ τὸ Πανάγιόν σου Πνεῦμα ἐν τῇ τρίτῃ ὥρᾳ τοῖς Ἀποστόλοις σου καταπέμψας, τοῦτο, Ἀγαθέ, μὴ ἀντανέλης ἀφ' ἡμῶν, ἀλλ' ἐγκαίνισον ἡμῖν τοῖς δεομένοις σου.

ὁ α' χορός

Στίχ. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου

Κύριε, ὁ τὸ Πανάγιόν σου Πνεῦμα ἐν τῇ τρίτῃ ὥρᾳ τοῖς Ἀποστόλοις σου καταπέμψας, τοῦτο, Ἀγαθέ, μὴ ἀντανέλης ἀφ' ἡμῶν, ἀλλ' ἐγκαίνισον ἡμῖν τοῖς δεομένοις σου.

ὁ β' χορός

Στίχ. Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ

**προσώπου σου καὶ τὸ πνεῦμα σου τὸ
ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.**

Κύριε, ὁ τὸ Πανάγιόν σου Πνεῦμα ἐν τῇ
τρίτῃ ὥρᾳ τοῖς Ἀποστόλοις σου
καταπέμψας, τοῦτο, Ἀγαθέ, μὴ
ἀντανέλης ἀφ' ἡμῶν, ἀλλ' ἐγκαίνισον
ἡμῖν τοῖς δεομένοις σου.

**Καὶ νῦν. και αεί και εις τους αιῶνας των
αιῶνων, αμήν.**

Θεοτοκίον

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ
βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. Σὲ
ἰκετεύομεν, πρέσβευε, Δέσποινα, μετὰ
τῶν Ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων,
ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κύριος ὁ Θεὸς εὐλογητός, εὐλογητός
Κύριος ἡμέραν καθ' ἡμέραν
κατευοδώσαι ἡμῖν ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων
ἡμῶν, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν.

**Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος
ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ τρίτου).**

Δόξα Πατρί ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν.
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.
Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,
ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Δόξα Πατρί ... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
 ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
 βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου
 ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
 ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον
 καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
 καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
 καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
 ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
 καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
 τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Ἀμήν.

Κοντάκιον Ἦχος πλ. β'

**Ψυχὴ μου ψυχὴ μου, ἀνάστα, τί
 καθεύδεις; τὸ τέλος ἐγγίζει, καὶ μέλλεις
 θορυβεῖσθαι, ἀνάνηψον οὖν, ἵνα
 φείσηταί σου Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ
 πανταχοῦ παρών, καὶ τὰ πάντα πληρῶν.**

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. δ'.

**Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ
 πανσόφους τοὺς ἀλιεῖς ἀναδείξας,
 καταπέμψας αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον,**

καὶ δι' αὐτῶν τὴν οἰκουμένην
σαγηνεύσας, **φιλόανθρωπε, δόξα σοι.**

Δόξα Πατρί ...

**Ταχεῖαν καὶ σταθηρὰν δίδου
παραμυθίαν** τοῖς δούλοις σου, Ἰησοῦ, ἐν
τῷ ἀκηδιάσαι τὰ πνεύματα ἡμῶν. Μὴ
χωρίζου τῶν ψυχῶν ἡμῶν ἐν θλίψεσι, μὴ
μακρύνου τῶν φρενῶν ἡμῶν ἐν
περιστάσεσιν, ἀλλ' ἀεὶ ἡμᾶς
πρόφθασον. Ἐγγισον ἡμῖν, ἔγγισον ὁ
πανταχοῦ ὡσπερ καὶ τοῖς Ἀποστόλοις
σου πάντοτε συνῆς, οὕτω καὶ τοῖς
ποθοῦσιν ἔνωσον σαυτὸν οἰκτίρμον, ἵνα
συνημμένοι σοι ὑμνῶμεν καὶ
δοξολογῶμεν τὸ **Πανάγιον σου Πνεῦμα.**

Καὶ νῦν ...

Ἡ ἐλπίς καὶ προστασία, καὶ καταφυγὴ
τῶν Χριστιανῶν, τὸ ἀκαταμάχητον τεῖχος,
τῶν καταπονουμένων ὁ λιμὴν ὁ
ἀχείμαστος, σὺ εἶ, Θεοτόκε ἄχραντε ἄλλ'
ὡς τὸν κόσμον σώζουσα τῇ ἀπαύστῳ
πρεσβείᾳ σου μνήσθητι καὶ ἡμῶν,
Παρθένε πανύμνητε.

Κοντάκιον

Αὐτόμελον. Ἦχος βαρὺς

**Οὐκέτι φλογίνη ρομφαία φυλάττει τὴν
πύλην τῆς Ἐδέμ, αὐτὴ γὰρ ἐπῆλθε
παράδοξος σβέσις τὸ ξύλον τοῦ
Σταυροῦ, θανάτου τὸ κέντρον, καὶ ἄδου
τὸ νῆκος ἐλήλαται, ἐπέστης δὲ Σωτὴρ**

**μου βοῶν τοῖς ἐν ἄδῃ Ἐισάγεσθε πάλιν
εἰς τὸν Παράδεισον**

Κύριε ἐλέησον μ'.

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυέσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, αὐτός Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἄγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρον καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὀδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον γ'.

Δόξα Πατρί ... Καὶ νῦν ...

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.
Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.**

**Ὁ ἱερέυς· Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ
εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον
αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.**

Ἄμην.

**Καὶ ποιοῦμεν τὰς τρεῖς μεγάλας
μετανοίας, Εἴθ' οὕτω, λέγομεν καθ'
ἑαυτοὺς καὶ ἓνα στίχον τῆς Εὐχῆς τοῦ
Ὁσίου Ἐφραΐμ.**

**Κύριε, καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου,
πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας,
καὶ ἀργολογίας μή μοι δῶς.**

**Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης,
ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης,
χάρισαί μοι τῷ σῶ δούλῳ.**

**Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ
ὄραν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ
κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι
εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.**

Ἄμην.

Μετὰ δὲ ταύτας, ἑτέρας μικρὰς ιβ' λέγοντες καθ' ἑκάστην, τὸ ὁ Θεός, ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ, καὶ ἐλέησόν με, καὶ πάλιν μετάνοιαν μεγάλην, καὶ τὸν τελευταῖον στίχον τῆς ἀνωτέρω Εὐχῆς.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὁρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Κύριε ἐλέησον ιβ'.

Καὶ ἡ εὐχή τῆς Γ' Ὠρας ὑπὸ τοῦ Ἱερέως.

Δέσποτα Θεέ, Πάτερ Παντοκράτορ, Κύριε, Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, μία Θεότης, μία Δύναμις, ἐλέησόν με τὸν ἁμαρτωλὸν καὶ οἷς ἐπίστασαι κρίμασι, σῶσόν με τὸν ἀνάξιον δοῦλόν σου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Καὶ εὐθύς ἐπισυνάπτεται ἡ ΣΤ' Ὠρα.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ ΣΤ' ΩΡΑΣ.
ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ.

- Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.**
- Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.**
- Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.**

Ψαλμὸς νγ'(53).

- **Ὁ Θεὸς ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν
με καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου κρῖνόν με**
- **ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς
μου ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τοῦ στόματός
μου**
- **ὅτι ἀλλότριοι ἐπανέστησαν ἐπ' ἐμέ
καὶ κραταιοὶ ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου· οὐ
προέθεντο τὸν Θεὸν ἐνώπιον αὐτῶν**
- **ἰδοὺ γὰρ ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι καὶ ὁ
Κύριος ἀντιλήπτωρ τῆς ψυχῆς μου**
- **ἀποστρέψει τὰ κακὰ τοῖς ἐχθροῖς
μου, ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου ἐξολόθρευσον
αὐτούς**
- **ἐκουσίως θύσω σοι, ἐξομολογήσο-
μαι τῷ ὀνόματί σου Κύριε ὅτι ἀγαθὸν**
- **ὅτι ἐκ πάσης θλίψεως ἐρρύσω με
καὶ ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου ἐπέϊδεν ὁ ὀφθαλ-
μὸς μου**

Ψαλμός νδ' (54).

- **Ἐνώτισαι ὁ Θεὸς τὴν προσευχὴν μου** καὶ μὴ ὑπερίδης τὴν δέησίν μου
- πρόσχες μοι καὶ εἰσάκουσόν μου· ἐλυπήθην ἐν τῇ ἀδολεσχίᾳ μου καὶ ἐταράχθην
- ἀπὸ φωνῆς ἐχθροῦ καὶ ἀπὸ θλίψεως ἀμαρτωλοῦ ὅτι ἐξέκλιναν ἐπ' ἐμὲ ἀνομίαν καὶ ἐν ὀργῇ ἐνεκότουν μοι.
- ἡ καρδία μου ἐταράχθη ἐν ἐμοὶ καὶ δειλία θανάτου ἐπέπεσεν ἐπ' ἐμὲ
- φόβος καὶ τρόμος ἦλθεν ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐκάλυψέ με σκότος
 - καὶ εἶπα· τίς δώσει μοι πτέρυγας ὡσεὶ περιστερᾶς καὶ πετασθήσομαι καὶ καταπαύσω;
 - ἰδοὺ ἐμάκρυνα φυγαδεύων καὶ ηὐλίσθην ἐν τῇ ἐρήμῳ
 - προσεδεχόμεν τὸν Θεὸν τὸν σώζοντά με ἀπὸ ὀλιγοψυχίας καὶ καταιγίδος
 - καταπόντισον Κύριε καὶ καταδίελε τὰς γλώσσας αὐτῶν ὅτι εἶδον ἀνομίαν καὶ ἀντιλογίαν ἐν τῇ πόλει
 - ἡμέρας καὶ νυκτὸς κυκλώσει αὐτὴν ἐπὶ τὰ τεῖχη αὐτῆς ἀνομία καὶ κόπος ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ ἀδικία
 - καὶ οὐκ ἐξέλιπεν ἐκ τῶν πλατειῶν αὐτῆς τόκος καὶ δόλος

- ὅτι εἰ ἐχθρὸς ὠνείδισέ με ὑπήνεγκα ἄν καὶ εἰ ὁ μισῶν με ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορρημόνησεν ἐκρύβην ἄν ἀπ' αὐτοῦ
 - σὺ δὲ ἄνθρωπε ἰσόψυχε ἡγεμῶν μου καὶ γνωστὲ μου
 - ὅς ἐπὶ τὸ αὐτὸ μοι ἐγλύκανας ἐδέσματα, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ ἐπορεύθημεν ἐν ὁμονοίᾳ
- ἐλθέτω θάνατος ἐπ' αὐτούς καὶ καταβήτωσαν εἰς ἄδου ζῶντες ὅτι πονηρῖαι ἐν ταῖς παροικίαις αὐτῶν ἐν μέσῳ αὐτῶν
- ἐγὼ δὲ πρὸς τὸν Θεὸν ἐκέκραξα καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσέ μου
 - ἐσπέρας καὶ πρωῖ καὶ μεσημβρίας διηγήσομαι, ἀπαγγελῶ καὶ εἰσακούσεται τῆς φωνῆς μου
 - λυτρώσεται ἐν εἰρήνῃ τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ τῶν ἐγγιζόντων μοι ὅτι ἐν πολλοῖς ἦσαν σὺν ἐμοὶ
- εἰσακούσεται ὁ Θεὸς καὶ ταπεινώσει αὐτούς ὁ ὑπάρχων πρὸ τῶν αἰώνων
- οὐ γὰρ ἐστὶν αὐτοῖς ἀντάλλαγμα καὶ οὐκ ἐφοβήθησαν τὸν Θεὸν
 - ἐξέτεινεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐν τῷ ἀποδιδόναι· ἐβεβήλωσαν τὴν διαθήκην αὐτοῦ
 - διεμερίσθησαν ἀπὸ ὀργῆς τοῦ προσώπου αὐτοῦ καὶ ἤγγισεν ἡ καρδία αὐτοῦ, ἠπαλύνθησαν οἱ λόγοι αὐτοῦ ὑπὲρ ἔλαιον καὶ αὐτοὶ εἰσι βολίδες

- ἐπίρριψον ἐπὶ Κύριον τὴν μέριμνάν σου καὶ αὐτός σε διαθρέψει, οὐ δώσει εἰς τὸν αἰῶνα σάλον τῷ δικαίῳ
- σὺ δὲ ὁ Θεὸς κατάξεις αὐτοὺς εἰς φρέαρ διαφθορᾶς, ἄνδρες αἱμάτων καὶ δολιότητος οὐ μὴ ἡμισεύσωσιν τὰς ἡμέρας αὐτῶν, **ἐγὼ δὲ ἐλπῶ ἐπὶ σὲ Κύριε.**

Ψαλμὸς 4' (90).

- **Ὁ κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ Ὑψίστου**, ἐν σκέπη τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ ἀύλισθήσεται.
- Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ· Ἀντιλήπτωρ μου εἶ, καὶ καταφυγή μου, ὁ Θεός μου, καὶ ἐλπῶ ἐπ' αὐτόν.
- Ὅτι αὐτὸς ῥύσεταιί σε ἐκ παγίδος θηρευτῶν, καὶ ἀπὸ λόγου ταραχώδους.
 - Ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι, καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπιεῖς, ὄπλῳ κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ.
- Οὐ φοβηθήσει ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας.
- Ἀπὸ πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου, ἀπὸ συμπτώματος καὶ δαιμονίου μεσημβρινοῦ.
- Πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιάς, καὶ μυριάς ἐκ δεξιῶν σου, πρὸς σὲ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ.

- Πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις, καὶ ἀνταπόδοσιν ἀμαρτωλῶν ὄψει.
- Ὅτι σύ, Κύριε, ἡ ἐλπίς μου, τὸν ὕψιστον ἔθου καταφυγὴν σου.
- Οὐ προσελεύσεται πρὸς σὲ κακά, καὶ μάστιξ οὐκ ἐγγιεῖ ἐν τῷ σκηνώματί σου.
- Ὅτι τοῖς Ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου.
- Ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου.
- Ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιβήσει, καὶ καταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα.
 - Ὅτι ἐπ' ἐμὲ ἤλπισε, καὶ ῥύσομαι αὐτόν, σκεπάσω αὐτόν, ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου.
- Κεκράζεται πρὸς με, καὶ εἰσακούσομαι αὐτοῦ, μετ' αὐτοῦ εἶμι ἐν θλίψει, ἐξελοῦμαι αὐτόν, καὶ δοξάσω αὐτόν.
 - Μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτόν, καὶ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

**Δόξα Πατρί .. Καὶ νυν ... Ἀλληλούϊα,
Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ
Θεός, Κύριε, ἐλέησον (γ').**
Δόξα Πατρί.καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἦχος β'.

ὁ α' χορός.

Ὁ ἐν ἕκτη ἡμέρᾳ τε καὶ ὥρᾳ, τῷ Σταυρῷ

προσηλώσας, τὴν ἐν τῷ Παραδείσῳ
τολμηθεῖσαν τῷ Ἀδὰμ ἀμαρτίαν, καὶ τῶν
πταισμάτων ἡμῶν τὸ χειρόγραφον,
διάρρηξον Χριστέ ὁ Θεὸς καὶ σῶσον
ἡμᾶς.

ὁ β' χορός

Στίχ. Ἐνώτισαι ὁ Θεὸς τὴν προσευχὴν
μου καὶ μὴ ὑπερίδῃς τὴν δέησίν μου.

Ὁ ἐν ἕκτῃ ἡμέρᾳ τε καὶ ὥρᾳ, τῷ Σταυρῷ
προσηλώσας, τὴν ἐν τῷ Παραδείσῳ
τολμηθεῖσαν τῷ Ἀδὰμ ἀμαρτίαν, καὶ τῶν
πταισμάτων ἡμῶν τὸ χειρόγραφον,
διάρρηξον Χριστέ ὁ Θεὸς καὶ σῶσον
ἡμᾶς.

ὁ α' χορός

Στίχ. Ἐγὼ πρὸς τὸν Θεὸν ἐκέκραξα καὶ ὁ
Κύριος εἰσήκουσέ μου.

Ὁ ἐν ἕκτῃ ἡμέρᾳ τε καὶ ὥρᾳ, τῷ Σταυρῷ
προσηλώσας, τὴν ἐν τῷ Παραδείσῳ
τολμηθεῖσαν τῷ Ἀδὰμ ἀμαρτίαν, καὶ τῶν
πταισμάτων ἡμῶν τὸ χειρόγραφον,
διάρρηξον Χριστέ ὁ Θεὸς καὶ σῶσον
ἡμᾶς.

**Καὶ νῦν. και αεί και εις τους αιώνας των
αιώνων, αμήν.**

Θεοτοκίον

Ὅτι οὐκ ἔχομεν παρρησίαν διὰ τὰ πολλὰ
ἡμῶν ἀμαρτήματα, σὺ τὸν ἐκ σοῦ
γεννηθέντα δυσώπησον, Θεοτόκε
Παρθένε· πολλὰ γὰρ ἰσχύει δέησις

Μητρός πρὸς εὐμένειαν Δεσπότης. Μὴ
παρίδης ἀμαρτωλῶν ἰκεσίας ἢ
πάνσεμνος, ὅτι ἐλεήμων ἐστί, καὶ σώζειν
δυνάμενος, ὁ καὶ παθεῖν ὑπὲρ ἡμῶν
καταδεξάμενος.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΡΙΘΕΚΤΗΝ

Τροπάριον τῆς Προφητείας Ἰηχοῦ δ'.

“Ὅτι ἀσθενεῖς ἡμεῖς, καὶ παρειμένοι ταῖς
ἀμαρτίαις, ἴασαι τὰ συντρίμματα ἡμῶν,
ὁ ἰατρός τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὁ
ἐπιστάμενος τὸν νοῦν τῶν ἀνθρώπων,
Φιλάνθρωπε.

Δόξα Πατρί .. Καὶ νυν ...

“Ὅτι ἀσθενεῖς ἡμεῖς, καὶ παρειμένοι ταῖς
ἀμαρτίαις, ἴασαι τὰ συντρίμματα ἡμῶν,
ὁ ἰατρός τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὁ
ἐπιστάμενος τὸν νοῦν τῶν ἀνθρώπων,
Φιλάνθρωπε.

Προκείμενον Ἰηχοῦ δ' Ψαλμὸς μα'.

Ἔλπισον ἐπὶ τὸν Θεόν, ὅτι
ἐξομολογήσομαι αὐτῷ.

Στίχ. Ὅν τρόπον ἐπιποθεῖ ἡ ἔλαφος ἐπὶ
τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. Η', 13 - Θ', 7).

Κύριον τὸν Θεὸν αὐτὸν ἀγιάσατε, καὶ
αὐτὸς ἔσται σοι φόβος, καὶ ἐὰν ἐπ' αὐτῷ

πεποιθὼς ἦς, ἔσται σοι εἰς ἀγιασμόν. Καὶ
 οὐχ ὡς λίθου προσκόμματι
 συναντήσεσθε, οὐδὲ ὡς πέτρας πτώματι,
 οἱ δὲ οἴκοι Ἰακώβ ἐν παγίδι, καὶ ἐν
 κυλάσματι ἐγκαθήμενοι ἐν Ἱερουσαλήμ.
 Διὰ τοῦτο ἀδυνατήσουσιν ἐν αὐτοῖς
 πολλοί, καὶ πεσοῦνται καὶ
 συντριβήσονται καὶ ἐγγιοῦσι, καὶ
 ἀλώσονται ἄνθρωποι ἐν ἀσφαλείᾳ ὄντες.
 Τότε φανεροὶ ἔσονται οἱ σφραγιζόμενοι
 τὸν νόμον, τοῦ μὴ μαθεῖν. Καὶ ἐρεῖ· Μενῶ
 τὸν Θεὸν τὸν ἀποστρέψαντα τὸ
 πρόσωπον αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ οἴκου Ἰακώβ,
 καὶ πεποιθὼς ἔσομαι ἐπ' αὐτῷ. Ἰδού, ἐγὼ
 καὶ τὰ παιδιά, ἃ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός, καὶ
 ἔσται σημεῖα καὶ τέρατα ἐν τῷ οἴκῳ
 Ἰσραήλ, παρὰ Κυρίου Σαβαώθ, ὃς
 κατοικεῖ ἐν τῷ ὄρει Σιών. Καὶ ἐὰν εἴπωσι
 πρὸς ὑμᾶς· Ζητήσατε τοὺς
 ἐγγαστριμύθους, καὶ τοὺς ἀπὸ τῆς γῆς
 φωνοῦντας, τοὺς κενολογοῦντας, οἱ ἐκ
 τῆς κοιλίας φωνοῦσιν, οὐχὶ ἔθνος πρὸς
 Θεὸν αὐτοῦ ἐκζητήσουσι; τί ἐκζητοῦσι
 περὶ τῶν ζώντων τοὺς νεκρούς; νόμον
 γὰρ εἰς βοήθειαν ἔδωκεν, ἵνα εἴπωσιν
 οὐχ ὡς τὸ ῥῆμα τοῦτο, περὶ οὗ οὐκ ἔστι
 δῶρα δοῦναι περὶ αὐτοῦ. Καὶ ἥξει ἐφ'
 ἡμᾶς σκληρὸς λιμός, καὶ ἔσται ὡς ἂν
 πεινάσητε, λυπηθήσεσθε, καὶ κακῶς
 ἐρεῖτε τὸν ἄρχοντα, καὶ τὰ πάτρια, καὶ
 ἀναβλέψονται εἰς τὸν οὐρανὸν ἄνω, καὶ

εἰς τὴν γῆν κάτω ἐμβλέψονται, καὶ ἰδοῦ,
 ἀπορία στενή, θλίψις, καὶ στενοχωρία,
 καὶ σκότος, ὥστε μὴ βλέπειν. Καὶ οὐκ
 ἀποκριθήσεται ὁ ἐν τῇ στενοχωρίᾳ ὢν,
 ἕως καιροῦ, τοῦτο πρῶτον πίε, ταχὺ
 ποίει, χώρα Ζαβουλῶν, γῆ Νεφθαλείμ,
 καὶ οἱ τὴν παραλίαν κατοικοῦντες καὶ
 πέραν τοῦ Ἰορδάνου, Γαλιλαία τῶν
 ἐθνῶν. Ὁ λαὸς ὁ πορευόμενος ἐν σκότει,
 ἴδετε φῶς μέγα, οἱ κατοικοῦντες ἐν χώρα,
 καὶ σκιᾶ θανάτου, φῶς λάμψει ἐφ' ὑμᾶς.
 Τὸ πλεῖστον τοῦ λαοῦ, ὃ κατήγαγες ἐν
 εὐφροσύνῃ σου, καὶ εὐφρανθήσονται
 ἐνώπιόν σου, ὡς οἱ εὐφραινόμενοι ἐν
 ἀμῆτῳ, καὶ ὄν τρόπον οἱ διαιρούμενοι
 σκῦλα. Διότι ἀφήρηται ὁ ζυγός, ὁ ἐπ'
 αὐτῶν κείμενος, καὶ ἡ ῥάβδος, ἡ ἐπὶ τοῦ
 τραχήλου αὐτῶν· τὴν γὰρ ῥάβδον τῶν
 ἀπαιτούντων διεσκέδασεν, ὡς τῇ ἡμέρᾳ
 τῇ ἐπὶ Μαδιάμ. Ὅτι πᾶσαν στολὴν
 ἐπισυνηγμένην δόλω, καὶ ἱμάτιον μετὰ
 καταλλαγῆς ἀποτίσουσι, καὶ θελήσουσιν,
 εἰ ἐγένοντο πυρίκαυστοι. Ὅτι παιδίον
 ἐγεννήθη ἡμῖν, υἱὸς καὶ ἐδόθη ἡμῖν, οὗ ἡ
 ἀρχὴ ἐγενήθη ἐπὶ τοῦ ὤμου αὐτοῦ, καὶ
 καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ, μεγάλης
 βουλῆς ἄγγελος, θαυμαστὸς σύμβουλος,
 Θεὸς ἰσχυρός, ἐξουσιαστής, ἄρχων
 εἰρήνης, Πατὴρ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος·
 ἄξω γὰρ εἰρήνην ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας, καὶ
 ὑγείαν αὐτῷ. Μεγάλῃ ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ, καὶ

τῆς εἰρήνης αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ὄριον, ἐπὶ τὸν θρόνον Δαυΐδ, καὶ ἐπὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ, κατορθῶσαι αὐτήν, καὶ ἀντιλαβέσθαι ἐν κρίματι καὶ δικαιοσύνη, ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα. Ὁ ζῆλος Κυρίου Σαβαὼθ ποιήσει ταῦτα.

Προκείμενον. Ἦχος δ' Ψαλμὸς μβ'.

Σωτήριον τοῦ προσώπου μου, καὶ ὁ Θεός μου.

Στίχ. Κρῖνόν μοι, ὁ Θεός, καὶ δίκασον τὴν δίκην μου.

Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοί σου, Κύριε, ὅτι ἐπτωχεύσαμεν σφόδρα· βοήθησον ἡμῖν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἕνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου. Κύριε, ρῦσαι ἡμᾶς, καὶ ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ τρίτου).

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν.
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.
Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν,

ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Δόξα Πατρί ... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
 ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
 βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου
 ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
 ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον
 καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
 καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
 καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
 ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**“Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
 καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
 τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας των αἰῶνων.**

Ἀμήν.

Κοντάκιον Ἦχος πλ. β'

Ψυχὴ μου ψυχὴ μου, ἀνάστα, τί
 καθεύδεις; τὸ τέλος ἐγγίζει, καὶ μέλλεις
 θορυβεῖσθαι, ἀνάνηψον οὖν, ἵνα
 φείσηταί σου Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ
 πανταχοῦ παρών, καὶ τὰ πάντα πληρῶν.

Ὁ Ἀναγνώστης:

Σωτηρίαν εἰργάσω ἐν μέσῳ τῆς γῆς
 Χριστέ, ὁ Θεὸς ἐπὶ Σταυροῦ τὰς
 ἀχράντους σου χεῖρας ἐξέτεινας,
 ἐπισυνάγων πάντα τὰ ἔθνη κράζοντα
 Κύριε, δόξα σοι.

Δόξα Πατρί ...

Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου προσκυνοῦμεν
 Ἄγαθέ, αἰτούμενοι συγχώρησιν τῶν
 πταισμάτων ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεός,
 βουλήσει γὰρ ηὐδόκησας σαρκὶ ἀνελθεῖν
 ἐν τῷ Σταυρῷ, ἵνα ῥύσῃ οὐς ἔπλασας ἐκ
 τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ, ὅθεν
 εὐχαρίστως βοῶμέν σοι Ἐλεῖς
 ἐπλήρωσας τὰ πάντα, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν,
**παραγενόμενος εἰς τὸ σῶσαι τὸν
 Κόσμον.**

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Τῇ Δευτέρᾳ, Τρίτῃ καὶ Πέμπτῃ.
 Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα πηγὴ,
 συμπαθείας ἀξίωσον ἡμᾶς, Θεοτόκε·
 βλέψον εἰς λαὸν τὸν ἁμαρτήσαντα,
 δεῖξον ὡς αἰεὶ τὴν δυναστείαν σου· εἰς σέ
 γὰρ ἐλπίζοντες, τὸ χαῖρε βοῶμέν σοι, ὡς
 ποτε ὁ Γαβριήλ, ὁ τῶν ἀσωμάτων
ἀρχιστράτηγος.

Τῇ Τετάρτῃ καὶ Παρασκευῇ.

Ἐπεδοξασμένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε
 Παρθένε, ὑμνοῦμέν σε, διὰ γὰρ τοῦ
 Σταυροῦ τοῦ Υἱοῦ σου, κατεβλήθη ὁ
 ἄδης, καὶ ὁ θάνατος τέθηκε,
 νεκρωθέντες ἀνέστημεν, καὶ ζωῆς
 ἠξιώθημεν, τὸν Παράδεισον ἐλάβομεν,
 τὴν ἀρχαίαν ἀπόλαυσιν, διὸ
 εὐχαριστοῦντες δοξολογοῦμεν, ὡς
 κραταιὸν **Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ
 μόνον πολυέλεον.**

Τὴν Δ΄ ἑβδομάδα τῶν νηστειῶν (ἢ
κατ' ἄλλους καθ' ὅλας τὰς ἡμέρας)
λέγομεν τὸ κοντάκιον τῆς Κυριακῆς τῆς
Σταυροπροσκυνήσεως

Κοντάκιον

Αὐτόμελον. Ἦχος βαρὺς

**Οὐκέτι φλογίνη ρομφαία φυλάττει τὴν
πύλην τῆς Ἐδέμ, αὐτὴ γὰρ ἐπῆλθε
παράδοξος σβέσις τὸ ξύλον τοῦ
Σταυροῦ, θανάτου τὸ κέντρον, καὶ ἄδου
τὸ νῖκος ἐλήλαται, ἐπέστης δὲ Σωτήρ
μου βοῶν τοῖς ἐν ἄδῃ· Εἰσάγεσθε πάλιν
εἰς τὸν Παράδεισον.**

Κύριε ἐλέησον μ' (40).

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν
οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ
δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ
μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ
πολυέσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους
ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ
πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς
ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν,
αὐτός Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ
ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν
ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς
ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἄγνισον
, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας
κάθαρσον καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον

ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ
 παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ
 ὀδηγούμενοι καταστήσωμεν εἰς τὴν
 ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν
 ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι
 εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
 αἰώνων.
Ἄμήν.

Κύριε ἐλέησον γ'.

Δόξα Πατρί ... Καὶ νῦν ...

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.
Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.

Ὁ ἱερέυς· Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ
εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον
αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.

Ἄμήν.

Καὶ ποιοῦμεν τὰς τρεῖς μεγάλας
μετανοίας, Εἴθ' οὕτω, λέγομεν καθ'
ἑαυτοὺς καὶ ἓνα στίχον τῆς Εὐχῆς τοῦ
Ὁσίου Ἐφραίμ.

Κύριε, καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου,
 πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας,

καὶ ἀργολογίας μή μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης,
ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης,
χάρισαί μοι τῷ σῶ δούλω.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ
ὄραν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ
κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι
εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

Ἄμην.

**Μετὰ δὲ ταύτας, ἐτέρας μικρὰς ἰβ'
λέγοντες καθ' ἐκάστην, τὸ ὁ Θεός,
ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ, καὶ ἐλέησόν
με, καὶ πάλιν μετάνοιαν μεγάλην, καὶ
τὸν τελευταῖον στίχον τῆς ἀνωτέρω
Εὐχῆς.**

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ
ὄραν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ
κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι
εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

Ἄμην.

Κύριε ἐλέησον ἰβ'.

**ὁ Ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς ς' Ὠρας:
Θεέ, καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων καὶ πάσης
κτίσεως Δημιουργέ, ὁ διὰ σπλάγχνα**

άνεικάστου ἐλέους σου τὸν μονογενῆ
 σου Υἱόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν
 Χριστόν, καταπέμψας ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ
 γένους ἡμῶν, καὶ διὰ τοῦ τιμίου αὐτοῦ
 Σταυροῦ τὸ χειρόγραφον τῶν ἁμαρτιῶν
 ἡμῶν διαρρήξας, καὶ θριαμβεύσας ἐν
 αὐτῷ τὰς ἀρχὰς καὶ ἐξουσίας τοῦ
 σκότους. Αὐτὸς Δέσποτα φιλόανθρωπε,
 πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν τὰς
 εὐχαριστηρίους ταύτας, καὶ ἱκετηρίους
 ἐντεύξεις, καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς
 ὀλεθρίου καὶ σκοτεινοῦ παραπτώματος,
 καὶ πάντων τῶν κακῶσαι ἡμᾶς ζητούντων
 ὀρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν.
 Καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς
 σάρκας ἡμῶν, καὶ μὴ ἐκκλίνης τὰς
 καρδίας ἡμῶν εἰς λόγους, ἢ εἰς
 λογισμοὺς πονηρίας, ἀλλὰ τῷ πόθῳ σου
 τρῶσον ἡμῶν τὰς ψυχάς. Ἴνα διὰ παντὸς
 πρὸς σὲ ἀτενίζοντες, καὶ τῷ παρὰ σοῦ
 φωτὶ ὀδηγούμενοι, σὲ τὸ ἀπρόσιτον καὶ
 αἴδιον κατοπτεύοντες φῶς,
 ἀκατάπαυστόν σοι τὴν ἐξομολόγησιν, καὶ
 εὐχαριστίαν ἀναπέμπωμεν, τῷ ἀνάρχῳ
 Πατρί, σὺν τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ, καὶ τῷ
 παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου
 Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, **καὶ εἰς τοὺς
 αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Καὶ εὐθύς ἐπισυνάπτεται ἡ Θ΄ Ὦρα.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ Θ΄ ΩΡΑΣ.
ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ.

- Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ**
προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς πγ' (83).

- **Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου**
Κύριε τῶν δυνάμεων
- ἐπιποθεῖ καὶ ἐκλείπει ἡ ψυχὴ μου
εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου, ἡ καρδία μου
καὶ ἡ σὰρξ μου ἠγαλλιάσαντο ἐπὶ Θεὸν
ζῶντα
- καὶ γὰρ στρουθίον εὗρεν ἑαυτῷ
οἰκίαν καὶ τρυγῶν νοσσιὰν ἑαυτῇ, οὗ
θήσει τὰ νοσσία αὐτῆς, τὰ θυσιαστήριά
σου, Κύριε τῶν δυνάμεων ὁ βασιλεὺς
μου καὶ ὁ Θεός μου
- μακάριοι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ
σου εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων
αἰνέσουσί σε
- μακάριος ἀνὴρ ὃς ἐστὶν ἡ ἀντίληψις
αὐτοῦ παρὰ σοί· Κύριε ἀναβάσεις ἐν τῇ
καρδίᾳ αὐτοῦ διέθετο.

- ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ κλαυθμῶνος εἰς τόπον ὃν ἔθετο· καὶ γὰρ εὐλογίας δώσει ὁ νομοθετῶν
 - πορεύονται ἐκ δυνάμεως εἰς δύναμιν ὀφθήσεται ὁ Θεὸς τῶν Θεῶν ἐν Σιών
 - Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου ἐνώτισαι ὁ Θεὸς Ἰακώβ
 - ὑπερασπιστὰ ἡμῶν ἴδε ὁ Θεὸς καὶ ἐπίβλεψον ἐπὶ τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου
 - ὅτι κρείσσω ἡμέρα μία ἐν ταῖς αὐλαῖς σου ὑπὲρ χιλιάδας ἐξελεξάμην παραρριπτεῖσθαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ μᾶλλον ἢ οἰκεῖν ἐν σκηνώμασιν ἀμαρτωλῶν
 - ὅτι ἔλεον καὶ ἀλήθειαν ἀγαπᾷ Κύριος ὁ Θεὸς χάριν καὶ δόξαν δώσει Κύριος οὐ στερήσει τὰ ἀγαθὰ τοὺς πορευομένους ἐν ἀκακίᾳ
 - Κύριε τῶν δυνάμεων μακάριος ἄνθρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπὶ σέ.
- Ψαλμὸς πδ' (84).**
- **Εὐδόκησας Κύριε τὴν γῆν σου** ἀπέστρεψας τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰακώβ
 - ἀφῆκας τὰς ἀνομίας τῷ λαῷ σου ἐκάλυψας πάσας τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν
 - κατέπαυσας πᾶσαν τὴν ὀργὴν σου, ἀπέστρεψας ἀπὸ ὀργῆς θυμοῦ σου

- ἐπίστρεψον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν καὶ ἀπόστρεψον τὸν θυμὸν σου ἀφ' ἡμῶν
 - μὴ εἰς τὸν αἰῶνα ὀργισθῆς ἡμῖν; ἢ διατενεῖς τὴν ὀργὴν σου ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν;
 - ὁ Θεὸς σὺ ἐπιστρέψας ζωώσεις ἡμᾶς καὶ ὁ λαός σου εὐφρανθήσεται ἐπὶ σοὶ
 - δεῖξον ἡμῖν Κύριε τὸ ἔλεός σου καὶ τὸ σωτήριόν σου δώης ἡμῖν;
 - ἀκούσομαι τί λαλήσει ἐν ἔμοι Κύριος ὁ Θεὸς ὅτι λαλήσει εἰρήνην ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς ὀσίους αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς ἐπιστρέφοντας πρὸς αὐτὸν καρδίαν
 - πλὴν ἐγγὺς τῶν φοβουμένων αὐτὸν τὸ σωτήριον αὐτοῦ τοῦ κατασκηνώσαι δόξαν ἐν τῇ γῆ ἡμῶν
 - ἔλεος καὶ ἀλήθεια συνήντησαν, δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη κατεφίλησαν.
 - ἀλήθεια ἐκ τῆς γῆς ἀνέτειλεν καὶ δικαιοσύνη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψεν
 - καὶ γὰρ ὁ Κύριος δώσει χρηστότητα καὶ ἡ γῆ ἡμῶν δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς
 - δικαιοσύνη ἐναντίον αὐτοῦ προπορεύσεται καὶ θήσει εἰς ὁδὸν τὰ διαβήματα αὐτοῦ.
- Ψαλμὸς πε' (85).**
- **Κλῖνον Κύριε τὸ οὐ̃ς σου καὶ ἐπάκουσόν μου ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμὶ ἐγὼ**

- φύλαξον τὴν ψυχὴν μου ὅτι ὁσιός εἰμι σῶσον τὸν δοῦλόν σου ὁ Θεός μου τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ
- ἐλέησόν με Κύριε ὅτι πρὸς σέ κεκράξομαι ὅλην τὴν ἡμέραν
- εὐφρανον τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου ὅτι πρὸς σέ Κύριε ἦρα τὴν ψυχὴν μου
- ὅτι σὺ Κύριε χρηστός καὶ ἐπιεικὴς καὶ πολυέλεος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις σε.
- ἐνώτισαι Κύριε τὴν προσευχὴν μου καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου
 - ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου ἐκέκραξα πρὸς σέ ὅτι εἰσήκουσάς μου
- οὐκ ἔστιν ὅμοιός σοι ἐν θεοῖς Κύριε καὶ οὐκ ἔστιν κατὰ τὰ ἔργα σου. Πάντα τὰ ἔθνη ὅσα ἐποίησας ἤξουσιν καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου Κύριε καὶ δοξάσουσιν τὸ ὄνομά σου
- ὅτι μέγας εἶ σὺ καὶ ποιῶν θαυμάσια σὺ εἶ ὁ Θεὸς ὁ μόνος ὁ μέγας
- ὁδήγησόν με Κύριε ἐν τῇ ὁδῷ σου καὶ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εὐφρανθήτω ἡ καρδία μου τοῦ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου
- ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα

- ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ' ἐμέ καὶ ἐρρύσω τὴν ψυχὴν μου ἐξ ἄδου κατωτάτου
- ὁ Θεὸς παράνομοι ἐπανεστήσαν ἐπ' ἐμέ καὶ συναγωγὴ κραταιῶν ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου καὶ οὐ προέθεντό σε ἐνώπιον αὐτῶν
- καὶ σὺ Κύριε ὁ Θεὸς οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινὸς
- ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ καὶ ἐλέησόν με, δὸς τὸ κράτος σου τῷ παιδί σου καὶ σῶσον τὸν υἱὸν τῆς παιδίσκης σου
- Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθὸν καὶ ιδέτωσαν οἱ μισοῦντές με καὶ αἰσχυνθήτωσαν ὅτι σὺ Κύριε ἐβοήθησάς μοι καὶ παρεκάλεσάς με.
- Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθὸν καὶ ιδέτωσαν οἱ μισοῦντές με καὶ αἰσχυνθήτωσαν ὅτι σὺ Κύριε ἐβοήθησάς μοι καὶ παρεκάλεσάς με.
- **Δόξα Πατρί ... Καὶ νῦν ... Ἄλληλουῖα, Ἄλληλουῖα, Ἄλληλουῖα. Δόξα σοι ὁ Θεός, Κύριε, ἐλέησον (γ').**
- **Δόξα Πατρί και Υἱώ και Αγίω Πνεύματι.**

**Ἦχος πλ.δ'.
ὁ α' χορός.**

Ὁ ἐν τῇ ἐνάτῃ ὥρᾳ δι' ἡμᾶς, σαρκὶ τοῦ
θανάτου γευσάμενος, νέκρωσον τῆς
σαρκὸς ἡμῶν τὸ φρόνημα, Χριστέ ὁ Θεὸς
καὶ σῶσον ἡμᾶς.

ὁ β' χορός.

Στίχ. Ἐγγισάτω ἡ δέησίς μου ἐνώπιόν
σου Κύριε κατὰ τὸ λόγιόν σου συνέτισόν
με.

Ὁ ἐν τῇ ἐνάτῃ ὥρᾳ δι' ἡμᾶς, σαρκὶ τοῦ
θανάτου γευσάμενος, νέκρωσον τῆς
σαρκὸς ἡμῶν τὸ φρόνημα, Χριστέ ὁ Θεὸς
καὶ σῶσον ἡμᾶς.

α' χορός

Στίχ. Εἰσέλθοι τὸ ἀξίωμα μου ἐνώπιόν
σου κατὰ τὸ λόγιόν σου ῥῦσαί με.

Ὁ ἐν τῇ ἐνάτῃ ὥρᾳ δι' ἡμᾶς, σαρκὶ τοῦ
θανάτου γευσάμενος, νέκρωσον τῆς
σαρκὸς ἡμῶν τὸ φρόνημα, Χριστέ ὁ Θεὸς
καὶ σῶσον ἡμᾶς.

**Καὶ νῦν. και αεί και εις τους αιῶνας των
αιῶνων, αμήν.**

Θεοτοκίον (χῦμα).

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ
σταύρωσιν ὑπομείνας Ἀγαθέ, ὁ θανάτῳ
τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν
δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδης οὐς ἔπλασας
τῇ χειρὶ σου, δεῖξον τὴν φιλανθρωπίαν
σου ἐλεῆμον, δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε
Θεοτόκον, πρεσβεύουσάν ὑπὲρ ἡμῶν,

καὶ σῶσον, Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν
ἀπεγνωσμένον.

Καὶ εὐθὺς λέγομεν τὸ παρὸν.

**Μὴ δὴ παραδώης ἡμᾶς εἰς τέλος, διὰ τὸ
ὄνομά σου τὸ Ἅγιον, καὶ μὴ διασκεδάσης
τὴν διαθήκην σου, καὶ μὴ ἀποστήσης τὸ
ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, διὰ Ἀβραὰμ τὸν
ἠγαπημένον ὑπὸ σοῦ, καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν
δοῦλόν σου καὶ Ἰσραὴλ τὸν Ἅγιόν σου.**

**Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος
ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ τρίτου).**

Δόξα Πατρί ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν.
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.
Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,

ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Δόξα Πατρί ... Καὶ νῦν ...

**Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου
ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.**

**“Οτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Ἄμήν.

Κοντάκιον Ἦχος πλ. β'

**Ψυχὴ μου ψυχὴ μου, ἀνάστα, τί
καθεύδεις; τὸ τέλος ἐγγίζει, καὶ μέλλεις
θορυβεῖσθαι, ἀνάνηψον οὖν, ἵνα
φείσηταί σου Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ
πανταχοῦ παρών, καὶ τὰ πάντα πληρῶν.**

**Βλέπων ὁ ληστής τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς
ἐπὶ σταυροῦ κρεμάμενον, ἔλεγεν· Εἰ μὴ
Θεὸς ὑπῆρχε σαρκωθείς, ὁ σὺν ἡμῖν
σταυρωθεὶς, οὐκ ἂν ὁ ἥλιος τὰς ακτῖνας
ἐναπέκρυσεν, οὐδὲ ἡ γῆ σειομένη
ἐκυμαίνετο. Ἄλλ’ ὁ πάντων ἀνεχόμενος,
μνήσθητί μου, Κύριε, ἐν τῇ βασιλείᾳ
σου.**

Δόξα Πατρί ...

**Ἐν μέσῳ δύο ληστῶν, ζυγὸς δικαιοσύνης
εὐρέθη ὁ σταυρὸς σου· τοῦ μὲν
καταγομένου εἰς ἄδην, τῷ βάρει τῆς
βλασφημίας, τοῦ δὲ κουφιζομένου
πταισμάτων, πρὸς γνῶσιν θεολογίας,
Χριστὲ ὁ Θεός, δόξα σοι.**

Καὶ νῦν ...

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ σωτῆρα τοῦ κόσμου, ἐν τῷ σταυρῷ θεωροῦσα ἡ τεκοῦσα, ἔλεγε δακρῦουσα. Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἦν ὑπὲρ πάντων ὑπομένεις, ὁ Υἱὸς καὶ Θεός μου.

Κοντάκιον

Αὐτόμελον. Ἦχος βαρὺς

Οὐκέτι φλογίνη ρομφαία φυλάττει τὴν πύλην τῆς Ἐδέμ, αὐτὴ γὰρ ἐπῆλθε παράδοξος σβέσις τὸ ξύλον τοῦ Σταυροῦ, θανάτου τὸ κέντρον, καὶ ἄδου τὸ νῆκος ἐλήλαται, ἐπέστης δὲ Σωτῆρ μου βοῶν τοῖς ἐν ἄδῃ· Εἰσάγεσθε πάλιν εἰς τὸν Παράδεισον.

Κύριε ἐλέησον (40').

Δόξα Πατρί ... Καὶ νῦν ...

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.

Ὁ Ἱερεύς: Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν... Ἀμήν.

**Καὶ ποιούμεν τὰς τρεῖς μεγάλας
μετανοίας. Εἴθ' οὕτω, λέγομεν καθ'
ἑαυτοὺς καὶ ἓνα στίχον τῆς Εὐχῆς τοῦ
᾽Οσίου Ἐφραίμ.**

**Κύριε, καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου,
πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας,
καὶ ἀργολογίας μή μοι δῶς.**

**Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης,
ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης,
χάρισαί μοι τῷ σῶ δούλω.**

**Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ
ὄραν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ
κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι
εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.
Ἄμήν.**

**Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ
ὄραν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ
κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι
εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.
Ἄμήν.**

**καὶ εὐθύς.
ΟΙ ΜΑΚΑΡΙΣΜΟΙ.
Ἦχος πλ. δ'.**

**Ποιοῦντες ἅμα καὶ μικρὰν μετάνοιαν
μίαν.**

ὁ α' χορός.

**Ἐν τῇ βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν,
Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.**

**Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι
αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.**

**Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου.**

ὁ β' χορός

**Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ
παρακληθήσονται,**

**Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου.**

ὁ α' χορός

**Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ
κληρονομήσουσι τὴν γῆν,**

**Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου.**

ὁ β' χορός

**Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν
δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.**

**Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου.**

ὁ α' χορός

**Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ
ἐλεηθήσονται,**

**Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου.**

ὁ β' χορός

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῆ καρδία, ὅτι
αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου.

ὁ α' χορός

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ
Θεοῦ κληθήσονται,

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου.

ὁ β' χορός

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν
δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία
τῶν οὐρανῶν.

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου.

ὁ α' χορός

Μακάριοί ἐστε, ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς,
καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν
ῥῆμα καθ' ὑμῶν, ψευδόμενοι ἕνεκεν
ἐμοῦ.

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου.

ὁ β' χορός

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς
ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου.

ὁ α' χορός

Δόξα Πατρί ...

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου.

ὁ β' χορός

Καὶ νῦν ...

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου.

ὁ α' χορός

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου.

ὁ β' χορός

Μνήσθητι ἡμῶν, Δέσποτα, ὅταν ἔλθῃς
ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

ὁ α' χορός

Μνήσθητι ἡμῶν, Ἄγιε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου.

Καὶ συνεχίζει ὁ Ἀναγνώστης.

Χορὸς ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε καὶ λέγει·
Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος, Κύριος Σαβαώθ,
πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης
σου.

**Στίχ. Προσέλθετε πρὸς αὐτόν, καὶ
φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ
καταισχυνθῇ.**

Χορὸς ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε καὶ λέγει·
Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος, Κύριος Σαβαώθ,
πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης
σου.

Δόξα Πατρὶ ...

Χορὸς ἁγίων Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων,
μετὰ πασῶν τῶν ἐπουρανίων Δυνάμεων,
ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος,

Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ
γῆ τῆς δόξης σου.

Καὶ νῦν ...

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα,
Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς,
ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν
Υἷόν του Θεοῦ τὸν Μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ
Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν
αἰώνων. Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν
ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ γεννηθέντα, οὐ
ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ
πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς
ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν
σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν
καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ
Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ
ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ
ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα
καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ
ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα
εἰς τοὺς Οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ
δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον
μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ
της βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ
Ζωοποιόν, τὸ ἐκ του Πατρὸς
ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ
συμπροσκυνούμενον καὶ
συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν
Προφητῶν.

Εἰς Μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἕν Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν. Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ἄνες, ἄφες, συγχώρησον, ὁ Θεός, τὰ παραπτώματα ἡμῶν, τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ, τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ, τὰ ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρα, τὰ κατὰ νοῦν καὶ διάνοιαν, τὰ πάντα ἡμῖν συγχώρησον, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Εἶτα τό,

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ἀμήν.

Κοντάκιον Ἦχος πλ. β'

Ψυχὴ μου ψυχὴ μου, ἀνάστα, τί
καθεύδεις; τὸ τέλος ἐγγίζει, καὶ μέλλεις
θορυβεῖσθαι, ἀνάνηψον οὖν, ἵνα
φείσηταί σου Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ
πανταχοῦ παρών, καὶ τὰ πάντα πληρῶν.

ὁ Ἀναγνώστης.**α'. Τὸ Κοντάκιον τῆς Μεταμορφώσεως.****Ἦχος βαρῦς.**

Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης, καί, ὡς
ἐχώρουν οἱ Μαθηταί σου, τὴν δόξαν σου,
Χριστὲ ὁ Θεός, ἐθεάσαντο, ἵνα, ὅταν σε
ἴδωσι σταυρούμενον, τὸ μὲν πάθος
νοήσωσιν ἐκούσιον, τῷ δὲ κόσμῳ
κηρύξωσι, ὅτι σὺ ὑπάρχεις ἀληθῶς, τοῦ
Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.

Κοντάκιον.**Αὐτόμελον. Ἦχος βαρῦς.**

Οὐκέτι φλογίνη ρομφαία φυλάττει τὴν
πύλην τῆς Ἐδέμ, αὐτὴ γὰρ ἐπῆλθε
παράδοξος σβέσις τὸ ξύλον τοῦ
Σταυροῦ, θανάτου τὸ κέντρον, καὶ ἄδου
τὸ νῆκος ἐλήλαται, ἐπέστης δὲ Σωτήρ
μου βοῶν τοῖς ἐν ἄδῃ· Εἰσάγεσθε πάλιν
εἰς τὸν Παράδεισον.

**Κατὰ δὲ τὰς λοιπὰς ἐβδομάδας τῆς Μ.
Τεσσαρακοστῆς, λέγομεν καθ' ἑκάστην
τὰ ἐξῆς κοντάκια.**

Τὸ τῆς Μεταμορφώσεως.**Ἦχος βαρύς.**

Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης, καί, ὡς
 ἐχώρουν οἱ Μαθηταί σου, τὴν δόξαν σου,
 Χριστὲ ὁ Θεός, ἐθεάσαντο, ἵνα, ὅταν σε
 ἴδωσι σταυρούμενον, τὸ μὲν πάθος
 νοήσωσιν ἐκούσιον, τῷ δὲ κόσμῳ
 κηρύξωσι, ὅτι σὺ ὑπάρχεις ἀληθῶς, τοῦ
Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.

Τὸ Κοντάκιον τῆς ἡμέρας.**Τῆ μὲν Δευτέρᾳ, τῶν Ἀρχαγγέλων.**

Ἀρχιστράτηγοι Θεοῦ, λειτουργοὶ θείας
 δόξης, τῶν ἀνθρώπων ὁδηγοί, καὶ
 ἀρχηγοὶ τῶν Ἀσωμάτων, τὸ συμφέρον
 ἡμῖν αἰτήσασθε, καὶ τὸ μέγα ἔλεος, ὡς
τῶν Ἀσωμάτων Ἀρχιστράτηγοι.

Τῆ δὲ Τρίτῃ, τοῦ Προδρόμου.

Προφήτα Θεοῦ, καὶ Πρόδρομε τῆς
χάριτος, τὴν Κάραν τὴν σὴν, ὡς ῥόδον
 ἱερώτατον, ἐκ τῆς γῆς εὐράμενοι, τὰς
 ἰάσεις πάντοτε λαμβάνομεν· καὶ γὰρ
 πάλιν, ὡς πρότερον, **ἐν κόσμῳ κηρύττεις**
τὴν μετάνοιαν.

Τῆ Τετάρτῃ καὶ τῆ Παρασκευῇ,
Κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ Ἦχος δ'

**Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῆ
ἐπωνύμῳ σου καινῆ πολιτεία, τοὺς
οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεὸς
εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς
πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν
αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν
συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, **ὄπλον
εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.****

Τῆ Πέμπτη, τῶν Ἀποστόλων

**Τοὺς ἀσφαλεῖς, καὶ θεοφθόγγους
κήρυκας, τὴν κορυφὴν τῶν Μαθητῶν
σου, Κύριε, προσελάβου εἰς ἀπόλαυσιν,
τῶν ἀγαθῶν σου καὶ ἀνάπαυσιν· τοὺς
πόνους γὰρ ἐκείνων καὶ τὸν θάνατον,
ἐδέξω ὑπὲρ πᾶσαν ὀλοκάρπωσιν, ὁ
μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια.**

**Ἔτερον τοῦ Ἁγίου Νικολάου (τῆ αὐτῆ
ἡμέρα).**

**Κοντάκιον, Ἦχος γ´. Ἡ Παρθένος
σήμερον.**

**Ἐν τοῖς Μύροις Ἄγιε, ἱερουργὸς
ἀνεδείχθης· τοῦ Χριστοῦ γὰρ Ὅσιε, τὸ
Εὐαγγέλιον πληρώσας, ἔθηκας τὴν ψυχὴν
σου ὑπὲρ λαοῦ σου, ἔσωσας τοὺς
ἀθώους ἐκ τοῦ θανάτου· διὰ τοῦτο
ἡγιάσθης, ὡς μέγας μύστης Θεοῦ τῆς
χάριτος.**

γ'. Τὸ Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

**δ'. Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἦχου [ᾠρα ἐν τῷ
τέλει τοῦ Τριωδίου Εἰς τὴν ζ' Ὠδὴν
Μαρτυρικὸν.**

Σὲ τὸν περιβάλλοντα τὸν οὐρανὸν ἐν
νεφέλαις, ἔχοντες οἱ Ἅγιοι περιβολὴν ἐν
τῷ Κόσμῳ, τὰς βασάνους τῶν ἀνόμων
υπέμειναν, καὶ τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων
κατήργησαν, αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις καὶ
ἡμᾶς ἐλευθέρωσον, τοῦ ἀοράτου
ἐχθροῦ Σωτήρ, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρί ...

Μετὰ τῶν Ἁγίων ἀνάπαυσον, Χριστέ, τὰς
ψυχὰς τῶν δούλων σου, ἔνθα οὐκ ἔστι
πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ
ἀτελεύτητος.

Καὶ νῦν ...

Προστασία τῶν Χριστιανῶν

ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία, πρὸς τὸν
Ποιητὴν ἀμετάθετε, μὴ παρίδης,
ἀμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς, ἀλλὰ
πρόφθασον, ὡς ἀγαθή, εἰς τὴν βοήθειαν
ἡμῶν, τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι·
Τάχυνον εἰς πρεσβείαν, καὶ σπεῦσον εἰς
ἰκεσίαν, ἢ προστατεύουσα ἀεὶ, **Θεοτόκε,**
τῶν τιμώντων σε.

Κύριε ἐλέησον μ' (40κις).

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυέσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, αὐτός. Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἄγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρρον καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὀδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι **εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον (γ').

Δόξα Πατρί ... Καὶ νῦν ...

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἔνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,

τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.
Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.

**Ὁ ἱερέυς· Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ
εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον
αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.**

Αμήν

**Καὶ ποιοῦμεν τὰς τρεῖς μεγάλας
μετανοίας. Εἴθ' οὕτω, λέγομεν καθ'
ἑαυτοῦς καὶ ἓνα στίχον τῆς Εὐχῆς τοῦ
᾽Οσίου Ἐφραίμ.**

**Κύριε, καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου,
πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας,
καὶ ἀργολογίας μή μοι δῶς.**

**Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης,
ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης,
χάρισαί μοι τῷ σῶ δούλῳ.**

**Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ
ὄραν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ
κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι
εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.**

Αμήν

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὄραν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀμήν

Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μακροθυμήσας ἐπὶ τοῖς ἡμῶν πλημμελήμασι, καὶ ἄχρι τῆς παρούσης ὥρας ἀγαγὼν ἡμᾶς, ἐν ᾗ ἐπὶ τοῦ ζωοποιοῦ ξύλου κρεμάμενος, τῷ εὐγνώμονι ληστῇ τὴν εἰς τὸν Παράδεισον ὠδοποίησας εἴσοδον, καὶ θανάτῳ τὸν θάνατον ὤλεσας, ἰλάσθητι ἡμῖν τοῖς ταπεινοῖς, καὶ ἀμαρτωλοῖς καὶ ἀναξίοις δούλοις σου. Ἠμάρτομεν γὰρ καὶ ἠνομήσαμεν, καὶ οὐκ ἐσμέν ἄξιοι ἄραι τὰ ὄμματα ἡμῶν, καὶ βλέψαι εἰς τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ, διότι κατελίπομεν τὴν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης σου καὶ ἐπορεύθημεν ἐν τοῖς θελήμασι τῶν καρδιῶν ἡμῶν. Ἄλλ' ἱκετεύομεν τὴν σὴν ἀνείκαστον ἀγαθότητα. Φεῖσαι ἡμῶν, Κύριε κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου, καὶ σῶσον ἡμᾶς διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ Ἅγιον, ὅτι ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι ἡμῶν. Ἐξελοῦ ἡμᾶς τῆς τοῦ ἀντικειμένου χειρός, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ἀμαρτήματα, καὶ νέκρωσον τὸ σαρκικὸν ἡμῶν φρόνημα, ἵνα τὸν παλαιὸν ἀποθέμενοι ἄνθρωπον, τὸν νέον

ένδυσώμεθα, καὶ σοὶ ζήσωμεν τῷ
 ἡμετέρῳ Δεσπότη καὶ κηδεμόνι. Καὶ οὕτω
 τοῖς σοῖς ἀκολουθοῦντες προστάγμασιν,
 εἰς τὴν αἰώνιον ἀνάπαυσιν
 καταστήσωμεν, ἔνθα πάντων ἐστὶ τῶν
 εὐφραινομένων ἡ κατοικία. Σὺ γὰρ εἶ ἡ
 ὄντως ἀληθινὴ εὐφροσύνη καὶ
 ἀγαλλίασις τῶν ἀγαπώντων σε, Χριστὲ ὁ
 Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
 ἀναμπέπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί,
 καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ
 σου Πνεύματι, **νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς
 αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμην.

**Ἐὰν ὅμως πρόκειται νὰ τελεσθῇ
 λειτουργία τῶν Προηγιασμένων μετὰ τὸ
 «Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...» λέγομεν·**

**Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος
 ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ τρίτου).**

Δόξα Πατρί ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν.

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας

ἡμῶν,

ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
 ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
 βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου
 ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
 ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον
 καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
 καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
 καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
 ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
 καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
 τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Κύριε ἐλέησον (ιβ').

Ὁ Προεξάρχων τὴν Εὐχὴν.

Παναγία Τριάς, τὸ ὁμοούσιον κράτος, ἡ
 ἀδιαίρετος βασιλεία, ἡ πάντων τῶν
 ἀγαθῶν αἰτία, εὐδόκησον δὴ καὶ ἐπ' ἐμοὶ
 τῷ ἁμαρτωλῷ· στήριξον, συνέτισον τὴν
 καρδίαν μου, καὶ πᾶσαν περίελέ μου τὴν
 βεβηλότητα· φώτισόν μου τὴν διάνοιαν,
 ἵνα διαπαντὸς δοξάζω,
 ὑμνῶ, προσκυνῶ, καὶ λέγω· Εἷς ἅγιος, εἷς,
 Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς, εἰς δόξαν Θεοῦ
Πατρὸς ἁμῶν.

Εἶτα ἡ μικρὰ ἀπόλυσις.

ΤΡΙΩΔΙΟΝ.**ΤΗ Α' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΑΠΡΙΛΙΟΥ****2024.****ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ Γ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ****ΝΗΣΤΕΙΩΝ. Ἦχος β'.****Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν****Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας.****ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ**

**Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν,
καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

**Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.**

**Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν
Θεῷ.**

**Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ
καὶ Θεῷ ἡμῶν.**

Ψαλμὸς 103.

- **Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον,
Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.**
- **Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν
ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς
ἱμάτιον.**

- Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὃ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.
- Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὃ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.
 - Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.
- Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
 - Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.
 - Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.
 - Ἀναβαίνουνσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσιν πεδία εἰς τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.
 - Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.
 - Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀνάμεσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.
 - Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.
 - Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.
 - Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.
 - Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

- Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.
- Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.
- Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.
 - Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.
- Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.
 - Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.
- Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.
 - Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρωσιν αὐτοῖς.
- Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.
 - Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.
 - Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.
- Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.
 - Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

- Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου **αὐτοῖς συλλέξουσιν.**
 - **Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.**
 - Ἄντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.
 - Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.
 - Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.
 - Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.
 - Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.
 - Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.
 - Ἐκλείποιεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.
- Καὶ πάλιν.**
- Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.
 - Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...
 Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.
 Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').
 Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ διάκονος:

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ
 τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ
 Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ
 σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν
 ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς
 τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου
 δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου,
 καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας,
 καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ,
 τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ
 ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου
 δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ πατρός καὶ
 Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ
 τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ
 διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ

τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν
Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας
ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν
καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπὲρ τῆς πόλεως (**Μονῆς,
Κώμης**) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ
χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν
αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπὲρ εὐκρασίας ἀέρων,
εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ
καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπὲρ πλεόντων,
ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων,
καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς
σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ
πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ
ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ
χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

**Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου,
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων
τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς
καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.**

Σοὶ, Κύριε.

**Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
προσκύνησις,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Ψαλμὸς ρμ' (140).

• **Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ,
εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου,
Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ,
εἰσάκουσόν μου πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς
δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι μὲ πρὸς
σὲ εἰσάκουσόν μου, Κύριε.**

ὁ β' χορὸς

• **Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς
θυμίαμα ἐνώπιόν σου ἔπαρσις τῶν
χειρῶν μου θυσία ἐσπερινὴ εἰσάκουσόν
μου, Κύριε.**

- Θεοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου.
- Μὴ ἐκκλίνης τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις.
- Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.
- Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με, ἔλαιον δὲ ἁμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλὴν μου.
- Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχὴ μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.
- Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἠδύνθησαν ὡσεὶ πάχος γῆς ἐρράγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὀστᾶ αὐτῶν παρὰ τὸν ἄδην.
- Ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοὶ μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλης τὴν ψυχὴν μου.
- Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.
- Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρω αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοὶ, κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἕως ἂν παρέλθω.
- **Ψαλμὸς 141.**
- Φωνῆ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῆ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.

- Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλίψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ.
- Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνωσ τὰς τρίβους μου.
 - Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἣ ἐπορευόμην, ἔκρυψαν παγίδα μοι.
 - Κατενόουν εἰς τὰ δεξιά, καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.
 - Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχὴν μου.
 - Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε εἶπα· Σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ ἐν γῆ ζώντων.
 - Πρόσχεσ πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἔταπεινώθην σφόδρα.
 - Ῥῦσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Στίχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδῶς μοι.

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον τῆς τῆς φωνῆς μου.

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν.

Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Τριωδίου Ἦχος α' Πανεύφημοι Μάρτυρες.

**Νηστείαν ποθήσωμεν ψυχῆς, πάθη
χαλεπώτατα τῆ συνεργεία τοῦ
Πνεύματος, καταμαραίνουσαν, καὶ
ἐνθέους πράξεις, πράττειν ἐνισχύουσαν,
καὶ νοῦν πρὸς οὐρανὸν ἀναπέμπουσαν,
καὶ τὴν συγχώρησιν, προξενοῦσαν ὧν
ἡμάρτομεν, δωρουμένην ἐκ Θεοῦ
οἰκτίρμονος.**

Στίχ. Ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου
ὕπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ
μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ
μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἦχος α'

Ἄπαντα τὸν βίον μου αἰσchrῶς,
δαπανήσας Κύριε, μετὰ πορνῶν ὁ
ταλαίπωρος, ὡσπερ ὁ Ἄσωτος, κατανύξει
κράζω· Πάτερ ἐπουράνιε, ἡμάρτηκα
ἰλάσθητι σῶσόν με, καὶ μὴ ἀπόση με,
ἐμαυτὸν ἐκ σοῦ μακρύναντα, καὶ ἐνθέοις,
ἔργοις νῦν πτωχεύσαντα.

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι
νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω
Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἔτερον τοῦ κυρίου Θεοδώρου Ἦχος γ'
Δεῦτε Ἄπαντα τὰ πέρατα.

Δεῦτε ἅπαντες κυμβάλους ψαλμικοῖς, τὴν
σεπτὴν ἐγκράτειαν κατασπαζόμενοι
διηγήσωμεν· ἐν αὐτῇ γὰρ νοητῶς, ὄφιν
τὸν ἀρχέκακον καταράσσομεν· ὅθεν
παρρησίᾳ βοῶμεν Χριστῶ· Παράσχου
Σῶτερ ἀκατακρίτως, τὸν πανάγιόν σου

Σταυρόν κατιδέσθαι, καὶ
καταπροσκυνῆσαι, ἐν ψαλμοῖς καὶ
ὑμνοῖς, ἐορτάζειν φαιδρῶς.

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ
πολλὴ παρ' αὐτῷ, λύτρωσις καὶ αὐτὸς
λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν
ἀνομιῶν αὐτοῦ.

**Στιχηρὰ τοῦ Ὁσίου Ἦχος πλ. δ' Ὡ τοῦ
παραδόξου θαύματος.**

Τίτε θεόφρον Πατὴρ ἡμῶν, τὸν σὸν
βαστάσας σταυρόν, τῷ Χριστῷ
ἠκολούθησας, καὶ τὰ πάθη ἅπαντα, τῆ
ψυχῆ καθυπέταξας, ἐντεῦθεν χάριν ἐξ
ὑψους ἔλαβες, ἰᾶσθαι πάθη τῶν
προστρεχόντων σοι, παύειν νοσήματα,
καὶ διώκειν πνεύματα· ὅθεν τὴν σὴν,
μνήμην ἐορτάζομεν, πανηγυρίζοντες.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη,
ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Ἦχος πλ. δ'.

Τίτε παμμάκαρ Πατὴρ ἡμῶν, ἀσκητικαῖς
ἀγωγαῖς, ἱερῶς καθαιρόμενος, καὶ τὸν
νοῦν μεθέξει, θεϊκαῖς φωτιζόμενος,
ἱερωσύνης χρῆσμα πανάγιον, τῆ
ἐπινεύσει τοῦ Θεοῦ Πνεύματος, ὄντως
εἰσδέδεξαι, λειτουργήσας ἄριστα, ἐπὶ τῆς
γῆς, τῷ Θεῷ καὶ Κτίστη σου, καθάπερ,
Ἄγγελος.

Στίχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ
ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου
μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἦχος πλ. δ'.

Ὅσπε Τίτε θόπνευστε, Ὁρθοδοξίας φωτί,
 τὴν ψυχὴν λαμπρυνόμενος, σκοτεινῆς
 αἰρέσεως, τὴν ἀχλὺν ἀπεμείωσας, καὶ
 ἀνατείλας ὡς φαεινότατος, ἀστὴρ
 φωτίζεις κόσμου τὰ πέρατα,
 θαυματουργίαις σου, σελασφόροις
 πάντοτε· ὅθεν πιστῶς πάντες σε
 γεραίρομεν, καὶ μακαρίζομεν.

**Δόξα ... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον Ἦχος
 πλ. δ Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.**

**Ποίοις ὀφθαλμοῖς θεάσωμαι, ὠραίαν
 ὄψιν τὴν σὴν, ὁ μολύνας τοῖς πάθεσι, τῆς
 σαρκὸς τὰ ὄμματα; ἢ πῶς πάλιν
 ἀσπάσωμαι, τὴν σὴν εἰκόνα τὴν
 θεοτύπων, βέβηλα χεῖλη ἔχων ὁ
 ἄσωτος; πῶς δὲ ἐκτείνω μου, πρὸς τὴν
 θείαν χάριν σου, ὁ ἐναγῆς, χεῖρας ἄς
 ἠχρείωσα; Δέσποινα σῶσόν με.**

Σοφία Ὁρθοί !

**Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου
 Πατρός, οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος,
 Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου
 δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν
 Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν.
 Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι
 φωναῖς αἰσίσαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς,
 Διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.**

Προκείμενον Ἦχος δ' Ψαλμὸς μγ'.

**Ἐν τῷ Θεῷ ἐπαινεθησόμεθα ὅλην τὴν
ἡμέραν.**

**Στίχ. Ὁ Θεός, ἐν τοῖς ὠσὶν ἡμῶν
ἠκούσαμεν.**

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. ς', 9-22).

**Νῶε ἄνθρωπος δίκαιος, τέλειος ὢν ἐν τῇ
γενεᾷ αὐτοῦ, τῷ Θεῷ εὐηρέστησε Νῶε.
Ἐγέννησε δὲ Νῶε τρεῖς υἱούς, τὸν Σὴμ,
τὸν Χάμ, τὸν Ἰάφεθ. Ἐφθάρη δὲ ἡ γῆ
ἐναντίον τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐπλήσθη ἡ γῆ
ἀδικίας. Καὶ εἶδε Κύριος ὁ Θεὸς τὴν γῆν,
καὶ ἦν κατεφθαρμένη, ὅτι κατέφθειρε
πᾶσα σὰρξ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἐπὶ τῆς γῆς.
Καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς τῷ Νῶε· Καιρὸς
παντὸς ἀνθρώπου ἤκει ἐναντίον μου, ὅτι
ἐπλήσθη ἡ γῆ ἀδικίας ἀπ' αὐτῶν, καὶ
ίδού, ἐγὼ καταφθείρω αὐτούς, καὶ τὴν
γῆν. Ποίησον οὖν σεαυτῷ κιβωτὸν ἐκ
ξύλων ἀσήπτων, τετραγώνων, νοσσιᾶς
ποιήσεις κατὰ τὴν κιβωτόν, καὶ
ἀσφαλτώσεις αὐτὴν ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν
τῇ ἀσφάλτῳ. Καὶ οὕτω ποιήσεις τὴν
κιβωτόν, τριακοσίων πήχεων τὸ μῆκος
τῆς κιβωτοῦ, καὶ πεντήκοντα πήχεων τὸ
πλάτος, καὶ τριάκοντα πήχεων τὸ ὕψος
αὐτῆς. Ἐπισυνάγων ποιήσεις τὴν κιβωτόν,
καὶ εἰς πῆχυν συντελέσεις αὐτὴν ἄνωθεν,
τὴν δὲ θύραν τῆς κιβωτοῦ ποιήσεις ἐκ
πλαγίων, κατάγια διώροφα καὶ**

τριώροφα ποιήσεις αὐτήν. Ἐγὼ δὲ ἰδοὺ
 ἐπάγω τὸν κατακλυσμὸν, ὕδωρ ἐπὶ τὴν
 γῆν, καταφθεῖραι πᾶσαν σάρκα, ἐν ἧ ἔστι
 πνεῦμα ζωῆς ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ, καὶ
 ὅσα ἂν ἦ ἐπὶ τῆς γῆς, τελευτήσῃ. Καὶ
 στήσω τὴν διαθήκην μου μετὰ σοῦ,
 εἰσελεύσῃ δὲ εἰς τὴν κιβωτόν, σύ, καὶ οἱ
 υἱοί σου, καὶ ἡ γυνή σου, καὶ αἱ γυναῖκες
 τῶν υἱῶν σου μετὰ σοῦ. Καὶ ἀπὸ πάντων
 τῶν κτηνῶν, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν
 ἑρπετῶν καὶ ἀπὸ πάντων τῶν θηρίων, καὶ
 ἀπὸ πάσης σαρκός, δύο δύο ἀπὸ πάντων
 εἰσάξεις εἰς τὴν κιβωτόν, ἵνα τρέφῃς μετὰ
 σεαυτοῦ, ἄρσεν καὶ θῆλυ ἔσονται. Ἀπὸ
 πάντων τῶν ὀρνέων τῶν πετεινῶν κατὰ
 γένος, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν κατὰ
 γένος, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν ἑρπετῶν τῶν
 ἑρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς κατὰ γένος αὐτῶν,
 δύο δύο ἀπὸ πάντων εἰσελεύσονται πρὸς
 σέ, τρέφεσθαι μετὰ σοῦ, ἄρσεν καὶ θῆλυ.
 Σὺ δὲ λήψῃ σεαυτῷ ἀπὸ πάντων τῶν
 βρωμάτων, ἃ ἔδεσθε, καὶ συνάξεις πρὸς
 σεαυτόν, καὶ ἔσται σοι, καὶ ἐκείνοις
 φαγεῖν. Καὶ ἐποίησε Νῶε πάντα, ὅσα
 ἐνετείλατο αὐτῷ Κύριος ὁ Θεός, οὕτως
 ἐποίησε.

Προκείμενον Ἦχος πλ. β' Ψαλμὸς μδ'.

**Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν
 πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.**

Στίχ. Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον
 ἀγαθόν.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. Η', 1-21).

Υἱέ, σὺ τὴν σοφίαν κήρυξον, ἵνα
φρόνησίς σοι ὑπακούσῃ· ἐπὶ γὰρ τῶν
 ὑψηλῶν ἄκρων ἐστίν, ἀνὰ μέσον δὲ τῶν
 τρίβων ἔστηκε· παρὰ γὰρ πύλαις
 δυναστῶν παρεδρεύει, ἐν δὲ εἰσόδοις
 ὑμνεῖται. Ὑμᾶς, ὧ ἄνθρωποι, παρακαλῶ,
 καὶ προῖεμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς
 ἀνθρώπων. Νοήσατε ἄκακοι πανουργίαν,
 οἱ δὲ ἀπαίδευτοι ἔνθεσθε καρδίαν.
 Εἰσακούσατέ μου· σεμνὰ γὰρ ἐρῶ, καὶ
 ἀνοίσω ἀπὸ χειλέων ὀρθά. Ὅτι ἀλήθειαν
 μελετήσῃ ὁ λάρυγξ μου, ἐβδελυγμένα δὲ
 ἐναντίον ἐμοῦ χεῖλη ψευδῆ. Μετὰ
 δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ
 στόματός μου, οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιόν,
 οὐδὲ στραγγαλιῶδες. Πάντα εὐθέα ἐστὶ
 τοῖς συνιοῦσι, καὶ ὀρθὰ τοῖς εὐρίσκουσι
 γνῶσιν. Λάβετε παιδείαν, καὶ μὴ
 ἀργύριον, καὶ γνῶσιν ὑπὲρ χρυσίον
 δεδοκιμασμένον· κρεῖσσον γὰρ σοφία
 λίθων πολυτελῶν, πᾶν δὲ τίμιον οὐκ
 ἄξιον αὐτῆς ἐστίν. Ἐγὼ ἡ σοφία
 κατεσκήνωσα βουλήν καὶ γνῶσιν, καὶ
 ἔννοιαν ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην. Φόβος
 Κυρίου μισεῖ ἀδικίαν, ὕβριν τε, καὶ
 ὑπερηφανίαν, καὶ ὁδοὺς πονηρῶν,
 μεμίσηκα δὲ ἐγὼ διεστραμμένας ὁδοὺς
 κακῶν. Ἐμὴ βουλή καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ

φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχὺς. δι' ἐμοῦ βασιλεῖς
 βασιλεύουσι, καὶ οἱ δυνάσται γράφουσι
 δικαιοσύνην. Δι' ἐμοῦ μεγιστάνες
 μεγαλύνονται, καὶ τύραννοι δι' ἐμοῦ
 κρατοῦσι γῆς. Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας
 ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες εὐρήσουσι
 χάριν. Πλοῦτος καὶ δόξα ἐμοὶ ὑπάρχει,
 καὶ κτῆσις πολλῶν, καὶ δικαιοσύνη.
 Βέλτιον ἐμὲ καρπίζεσθαι ὑπὲρ χρυσίον
 καὶ λίθον τίμιον, τὰ δὲ ἐμὰ γεννήματα
 κρεῖσσον ἀργυρίου ἐκλεκτοῦ. Ἐν ὁδοῖς
 δικαιοσύνης περιπατῶ, καὶ ἀνὰ μέσον
 τρίβων ἀληθείας ἀναστρέφομαι, **ἵνα**
μερίσω τοῖς ἐμὲ ἀγαπῶσιν ὕπαρξιν, καὶ
τοὺς θησαυροὺς αὐτῶν ἐμπλήσω
ἀγαθῶν.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀμήν.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ,
 ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων
 ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ
 ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς,
 καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ,
 Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ
 δικαιώματά σου.

Εύλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς
δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ
ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ
δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. **Ἀμήν.**

**Πληρώσωμεν τὴν σημερινὴν δέησιν
ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν,
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ
Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα
τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρά
τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ
τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοία ἐκτελέσαι, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ, Κύριε. Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοὶ, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβάς ἐπὶ σωτηρία τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ

δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας; οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιούσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργίας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀπόστιχα Ἦχος β' Ἰδιόμελον.

Πάτερ ἀγαθέ, πάντων ὧν μοι δέδωκας, ἐγύμνωσέ με ἢ ἀφροσύνη, ἐμακρύνθην ἀπὸ σοῦ, καὶ ἐδούλευσα ξένω πολίτη, ζῶα μοχθηρὰ ἐβόσκησα, καὶ τῆς αὐτῶν τροφῆς οὐκ ἐνεπλησκόμην· διὸ ἔδραμον πρὸς σέ, γινώσκων σου τὴν εὐσπλαγχνίαν. Σκέπασόν μου τὴν γύμνωσιν, τῇ φιλανθρωπία σου καὶ σῶσόν με.

Στίχ. Πρὸς σέ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἴδού, ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας

τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ
 παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς,
 οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον
 τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτειρήσαι
 ἡμᾶς.

Ἦχος β'.

Πάτερ ἀγαθέ, πάντων ὧν μοι δέδωκας,
 ἐγύμνωσέ με ἢ ἀφροσύνη, ἐμακρύνθην
 ἀπὸ σοῦ, καὶ ἐδούλευσα ξένω πολίτη,
 ζῶα μοχθηρὰ ἐβόσκησα, καὶ τῆς αὐτῶν
 τροφῆς οὐκ ἐνεπλησκόμην· διὸ ἔδραμον
 πρὸς σέ, γινώσκων σου τὴν
 εὐσπλαγχνίαν. Σκέπασόν μου τὴν
 γύμνωσιν, τῆ φιλανθρωπία σου καὶ
 σῶσόν με.

Στίχ. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον
 ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν
 ἐξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ
 ψυχὴ ἡμῶν, τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνούσι,
 καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Ἦχος β' Μαρτυρικόν.

Τῶν ἀγίων Μαρτύρων, πρεσβευόντων
 ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ τὸν Χριστὸν ὑμνούντων,
 πᾶσα πλάνη πέπαυται, καὶ τῶν
 ἀνθρώπων, τὸ γένος πίστει διασωζεται.

Δόξα ... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον Ἦχος δ'.

Ἐκ λαγόνων σου παρθενικῶν, φῶς τῷ
 Κόσμῳ ἔλαμψε, διὰ λόγου ὁ Λόγος.
 Αὐτὸν ικέτευε σεμνὴ Παναγία Παρθένε,
 ῥυσθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ἐκ τῶν
 παγίδων τοῦ ἐχθροῦ.

**Νῦν ἀπολύεις τον δοῦλόν σου, Δέσποτα,
κατὰ τὸ ρῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον
οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ
ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν
λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ
δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.**

Τρισάγιον.

**Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ').**

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.
Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,

ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, (ἐκ γ').

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

**Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.**

Ἄξιον ἡμῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις

**καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Ἄμην.

Τροπάρια Ἦχος πλ. α'.

**Θεοτόκε Παρθένε, Χαῖρε κεχαριτωμένη
Μαρία, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, εὐλογημένη,
σὺ ἐν γυναιξί, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς
τῆς κοιλίας σου, ὅτι Σωτῆρα ἔτεκες τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.**

(Μετάνοια).

**Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πάντων ἡμῶν
μνήσθητι, ἵνα ῥυσθῶμεν τῶν ἀνομιῶν
ἡμῶν· σοὶ γὰρ ἐδόθη χάρις πρεσβεύειν
ὑπὲρ ἡμῶν. (Μετάνοια).**

Δόξα ...

**Ἴκετεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν, ἅγιοι Ἀπόστολοι,
καὶ Ἅγιοι πάντες, ἵνα ῥυσθῶμεν κινδύνων
καὶ θλίψεων· ὑμᾶς γὰρ θερμοὺς
προστάτας, πρὸς τὸν Σωτῆρα κεκτῆμεθα.**

(Μετάνοια).

Καὶ νῦν ...

**Ἵπὸ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν,
καταφεύγομεν, Θεοτόκε, τὰς ἡμῶν
ἰκεσίας, μὴ παρίδης ἐν περιστάσει, ἀλλ'
ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, μόνη Ἄγνη,
μόνη εὐλογημένη.**

Ἄμην.

Κύριε, ἐλέησον (40).

Δόξα Πατρὶ ... Καὶ νῦν ...

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν,
πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Ἐπουράνιε Βασιλεῦ, τοὺς πιστοὺς
βασιλεῖς ἡμῶν στερέωσον, τὴν Πίστιν
στήριξον, τὰ Ἔθνη πράϋνον, τὸν Κόσμον
εἰρήνευσον, τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν
ταύτην καλῶς διαφύλαξον, τοὺς
προαπελθόντας πατέρας καὶ ἀδελφοὺς
ἡμῶν ἐν σκηναῖς Δικαίων τάξον, καὶ
ἡμᾶς ἐν μετανοίᾳ καὶ ἐξομολογήσει
παράλαβε, ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλόανθρωπος.

Ἄμήν.

Εὐχὴν τοῦ Ἁγίου Ἐφραίμ.

Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου,
πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας

καὶ ἀργολογίας μή μοι δῶς. **(Μετάνοια).**

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης,
ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ
ἀγάπης χάρισαί μοι τῷ σῶ δούλῳ.
(Μετάνοια).

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ
ὄραν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ
κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι
εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

Ἄμην. (Μετάνοια).

Τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. **(ἐκ γ').**

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.
Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,

ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, **(ἐκ γ').**

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,

καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Κύριε, ἐλέησον (12).

Ὁ Ἱερεὺς τὴν ἀκόλουθον Εὐχὴν.

**Παναγία Τριάς, τὸ Ὁμοούσιον κράτος, ἡ
ἀδιαίρετος βασιλεία, ἡ πάντων τῶν
ἀγαθῶν αἰτία εὐδόκησον δὴ καὶ ἐπ' ἐμοὶ
τῷ ἁμαρτωλῷ, στήριξον, συνέτισον τὴν
καρδίαν μου, καὶ πᾶσαν περίελέ μου τὴν
βεβηλότητα, φώτισόν μου τὴν διάνοιαν,
ἵνα διὰ παντὸς δοξάζω, ὑμνῶ, προσκυνῶ
καὶ λέγω· Εἷς Ἅγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοῦς
Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς, Ἀμήν.**

Καὶ μετ' αὐτήν.

**Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ
τοῦ νῦν, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος (ἐκ γ').**

ΑΠΟΛΥΣΙΣ.

**Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν,
δόξα σοι.**

**Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς
πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ
παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρὸς,
δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ
Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων**

ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἄσωμάτων,
ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου προφήτου,
Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν
ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων
Μαρτύρων, τῶν Ὁσίων καὶ Θεοφόρων
Πατέρων ἡμῶν, (τοῦ ἀγίου τοῦ Ναοῦ),
τῶν ἀγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων
Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, (τοῦ Ἁγίου τῆς
ἡμέρας) καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλέησαι
καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ
Φιλάνθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων Πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἄμήν.